

31° ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΤΟΕ

60 ΧΡΟΝΙΑ ΟΤΟΕ

**διεκδικούμε
αγωνιζόμαστε
συνεχίζουμε**

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ 2013-2015

A. Το γενικό πλαίσιο.

Από τα τέλη του 2007 η Ελλάδα βρίσκεται στη δίνη μιας πρωτοφανούς συστημικής κρίσης, με σοβαρότατες διεθνείς, ευρωπαϊκές αλλά και εθνικές διαστάσεις.

Στο διεθνές επίπεδο, είναι γενικά γνωστό ότι η κρίση ξεκίνησε από το Χ/Π σύστημα και από τις 'φούσκες' των τιτλοποιήσεων, μεταδόθηκε στην πραγματική οικονομία και στα δημοσιονομικά μεγέθη και από εκεί επέστρεψε στο Χ/Π σύστημα.

Δεν ήταν μια τυπική κεϋνσιανή ύφεση, ούτε ήλθε ως άμεσο αποτέλεσμα μιας μείωσης της ενεργού ζήτησης. Με την επικράτηση μιας γενικότερης "αποστροφής των επενδυτών στον κίνδυνο", οι κραδασμοί στο διεθνές Χ/Π σύστημα ενέτειναν τα προβλήματα διατραπεζικού δανεισμού και ρευστότητας στις Τράπεζες.

Το σπάσιμο της απαραίτητης χρηματοπιστωτικής-χορηγητικής γέφυρας ανάμεσα στη συσσώρευση και στην ενεργή ζήτηση (κατανάλωση και επενδύσεις), οδήγησε την αγορά σε ασφυξία. Στη συνέχεια έπληξε, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ανάλογα με τη χώρα, την πραγματική οικονομία. Οι υφεσιακές πιέσεις ήλθαν δευτερογενώς, ως συνέπεια των απολύσεων, της μείωσης των τιμών και των προβλημάτων κυρίως στην αγορά ακινήτων, όπου είχαν δημιουργηθεί φούσκες. Ως συνέπεια και των ίδιων των "συνταγών" που εφαρμόσθηκαν για την αντιμετώπιση της κρίσης.

Η κρίση είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την παγκόσμια επικράτηση των οικονομικών προταγμάτων του Νεοφιλελευθερισμού, της ασυδοσίας των αγορών και της πρωτοκαθεδρίας των κερδών σε βάρος των κοινωνιών και των ανθρώπων.

Αυτή με τη σειρά της οδήγησε :

- ☒ στην υπερσυγκέντρωση του παγκόσμιου πλούτου και της αντίστοιχης ισχύος στα χέρια μιας ουσιαστικά ανεξέλεγκτης διεθνούς ολιγαρχίας,
- ☒ στη συνεχή αποδιάρθρωση των θεσμών της εργασίας, του κοινωνικού κράτους και της κοινωνικής συνοχής, με δραματική συρρίκνωση των εισοδημάτων, των ευκαιριών και των δυνατοτήτων των μεσαίων στρωμάτων, με προϊόντα φτωχοποίηση και συρρίκνωση των προοπτικών ανέλιξης των εργαζόμενων και των οικονομικά ασθενέστερων.

Στο ευρωπαϊκό επίπεδο, η κρίση συνδέεται με :

☒ τη σταδιακή επικράτηση των δογμάτων ενός ακραίου Νεοφιλελευθερισμού στην Ευρώπη, με αποφύλωση του υφιστάμενου Ευρωπαϊκού κοινωνικού προτύπου. Αυτό είχε ως συνέπεια να εγκαταλειφθούν οι αρχές της εμβάθυνσης της Ευρωπαϊκής ενοποίησης και της πραγματικής σύγκλισης, οι οποίες απαιτούσαν ανάλογα συγκλίνουσες πολιτικές. Πολιτικές επικεντρωμένες στην ανάπτυξη, στην απασχόληση και την κοινωνική συνοχή.

☒ τις αντιφάσεις και τις αδυναμίες της καθιέρωσης του Ευρώ ως ενιαίου νομίσματος, της αρχιτεκτονικής και των δομών της Ευρωζώνης γενικότερα, οι οποίες εξαρχής στερούντο των κατάλληλων εποπτικών, ρυθμιστικών και αναδιανεμητικών μηχανισμών. Τέτοιοι μηχανισμοί θα θωράκιζαν τις χώρες-μέλη απέναντι σε χρηματοπιστωτικές και δημοσιονομικές "φούσκες", απέναντι στην άνιση κατανομή των εμπορικών- παραγωγικών ωφελειών στο εσωτερικό της Ε.Ε και απέναντι στις κερδοσκοπικές επιθέσεις των αγορών.

☒ την παρατεταμένη ύφεση, τη λιτότητα και την ανεργία, ως απόρροια της συστηματικής επίθεσης στο Κοινωνικό Κράτος και σε θεμελιώδεις θεσμούς κοινωνικής ρύθμισης και συνοχής,

☒ το δημοκρατικό έλλειμμα της Ευρώπης, ιδιαίτερα ως προς τον τρόπο λήψης αποφάσεων και τις παρεμβάσεις των ευρωπαϊκών θεσμών στη διαχείριση της κρίσης στις χώρες του Νότου.

☒ την εγκαθίδρυση και αναπαραγωγή άνισων σχέσεων και δυνατοτήτων ανάπτυξης μεταξύ των χωρών του Βορρά και εκείνων του Νότου, με τα παραγωγικά και εμπορικά πλεονάσματα του Βορρά να είναι, σε μεγάλο βαθμό, η άλλη όψη των αντίστοιχων ελλειμμάτων του Νότου.

Τέλος, στο **εθνικό επίπεδο**, η κρίση ανέδειξε

- ☒ τα επί χρόνια σωρευμένα διαρθρωτικά προβλήματα στη χώρα μας, ιδιαίτερα στους τομείς της παραγωγής, της διανομής, της έρευνας και της ανάπτυξης, της στελέχωσης και της επιχειρηματικότητας.
- ☒ τις άστοχες επιλογές του παρελθόντος σε θέματα χρέους, λειτουργίας του κρατικού, μηχανισμού, δημοσιονομικής διαχείρισης, ισοζυγίου πληρωμών, στηριγμάτων της ανάπτυξης, της κατανάλωσης και των επενδύσεων.
- ☒ μια βαθιά, παρατεταμένη και αλληλοτροφοδοτούμενη εγχώρια οικονομική, κοινωνική, πολιτική και πολιτισμική κρίση, η οποία απαιτούσε κατάλληλες τομές και παρεμβάσεις σε όλα τα επίπεδα. Παρεμβάσεις με θετικό κοινωνικό και αναπτυξιακό πρόσημο, μέσα από ουσιαστική εθνική συνεννόηση και προσπάθεια.

Από το 30^ο Συνέδριο της , η ΟΤΟΕ είχε εκτιμήσει ότι:

1. Ειδικά για την Ελλάδα, η κρίση ήταν το έναυσμα:

- για τον γενικευμένο αποκλεισμό της χώρας και των τραπεζών της από τον διατραπεζικό δανεισμό, συνεπώς από κάθε διέξοδο κάλυψης των δημόσιων και των ιδιωτικών δανειακών αναγκών από τις αγορές, με συνέπεια πιστωτική ασφυξία στις επιχειρήσεις, παραγωγική συρρίκνωση, ύφεση και ανεργία.

- για την εφαρμογή, σε συνθήκες ήδη εξελισσόμενης ύφεσης, ακατάλληλων, όπως αποδείχθηκε, πολιτικών δημοσιονομικής λιτότητας, καθώς και πρωτοφανών σε έκταση και συχνά σε επιθετικότητα εργασιακών, δημοσιονομικών και διαρθρωτικών ανατροπών. Αυτές επιβλήθηκαν ώς προαπαιτούμενα των "προγραμμάτων στήριξης" από την Ε.Ε, την EKT και το ΔΝΤ στο πλαίσιο των Μνημονίων I, II και πρόσφατα III.

Σκοπός αυτών των προγραμμάτων ήταν :

I) να δημιουργηθούν τεχνητά συνθήκες "ομαλής αποπληρωμής" ενός αβάσταχτα υπερδιογκωμένου δημόσιου χρέους, να αναμορφωθεί η δημοσιονομική λειτουργία και να αντιμετωπισθούν τα παρεπόμενα προβλήματα των Τραπεζών

II) η αποτροπή αθέτησης (default) στην αποπληρωμή του δημόσιου χρέους, δηλαδή μιας άτακτης χρεοκοπίας της χώρας, που θα οδηγούσε στην πλήρη οικονομική κατάρρευση της οικονομίας και του κλάδου των Τραπεζών, καθώς και στην αναγκαστική έξοδο της χώρας από την Ευρωζώνη.

'Ομως, όπως επανειλημμένα έδειξαν οι μελέτες του INE/ΓΣΕΕ, αλλά και διεθνών οργανισμών (ΟΟΣΑ, ΔΓΕ) και ερευνητικών φορέων, το κοινωνικό κόστος των Μνημονίων ήταν και παραμένει εξόφθαλμα δυσανάλογο, χωρίς να οδηγεί στο προδιαγραφόμενο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Αντί να συμβάλουν στην αντιμετώπιση ουσιαστικών δομικών προβλημάτων και στην κατεπείγουσα, πλέον, ανάταξη της οικονομίας μας, τα μέτρα των μνημονίων:

• **ενσωματώνουν** ακραίες νεοφιλελεύθερες συνταγές και τις υφεσιακές εμμονές των πιο συντηρητικών κύκλων της Ε.Ε και του Δ.Ν.Τ.

• **εγκλωβίζουν** τη χώρα και την οικονομία σ' ένα "σπιράλ θανάτου" διαρκούς ύφεσης, ανατροφοδότησης του Δημοσίου Χρέους, αποδιάρθρωσης κρίσιμων τομέων, όξυνσης των ανισοτήτων, χωρίς ορατή προοπτική συμβολής στην αναγκαία ανάταξη και αναπτυξιακή προοπτική της χώρας.

• **καταδικάζουν** τη συντριπτική πλειοψηφία των συμπολιτών μας σε μια δίχως όρια και τέλος λιτότητα, ανεργία, φτωχοποίηση.

• **οδηγούν** στη δραστική συρρίκνωση, αν όχι στη διάλυση του Κοινωνικού Κράτους και του Ασφαλιστικού Συστήματος.

• **υποθηκεύουν** τον πλούτο και τις προοπτικές του τόπου και ακυρώνουν τις ελπίδες της νέας γενιάς.

Είναι πλέον φανερό ότι τα "φάρμακα" που επιβλήθηκαν από την τροϊκα των πιστωτών για το δημοσιονομικό έλλειμμα, την ανταγωνιστικότητα και το χρέος, ελάχιστα προσφέρονται για την πραγματική οικονομική και κοινωνική ανάταξη της χώρας, λ.χ. για το ξεπέρασμα **ουσιαστικών προβλημάτων** όπως η φοροδιαφυγή, η διαφθορά, οι ολιγοπωλιακές πρακτικές στις αγορές προϊόντων, οι ανάγκες εκσυγχρονισμού του αγροτικού τομέα.

Δυστυχώς, μετά από μια πενταετία σκληρής επιτήρησης και λιτότητας, η χώρα εξακολουθεί να παραμένει εγκλωβισμένη σε ένα υφεσιακό φαύλο κύκλο, το ξεπέρασμα του οποίου είναι ωστόσο απαραίτητη προϋπόθεση για να προσελκυσθούν σοβαρές και σταθερές επενδύσεις στην Ελλάδα.

Οι επανειλημμένες δημοσιονομικές παρεμβάσεις και οι μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας και προϊόντων

- ◆ δεν εξασφάλισαν βιώσιμη δημοσιονομική σταθερότητα, επενδύσεις, απασχόληση, ούτε βέβαια κοινωνική συναίνεση και συνοχή.
- ◆ πολλαπλασίασαν τη φορολογική επιβάρυνση, χωρίς παράλληλα να διασφαλίσουν την εισπραξιμότητα, τη φορολογική δικαιοσύνη και την αναγκαία επέκταση της φορολογικής βάσης.
- ◆ με τη δραματική μείωση της ζήτησης, εκτόξευσαν την ανεργία σε πρωτοφανή επίπεδα
- ◆ πολλαπλασίασαν τη χρήση ασταθών μορφών απασχόλησης, ενέτειναν την εργασιακή-ασφαλιστική παραβατικότητα και διόγκωσαν τη μαύρη εργασία.
- ◆ με άμεση παρέμβαση του κράτους στη συλλογική αυτονομία, συρρίκνωσαν δραστικά τη συλλογική προστασία, με αιχμή τη μεθοδευμένη "εξαφάνιση" των κλαδικών ΣΣΕ.
- ◆ με αλλεπάλληλες περικοπές στους μισθούς, οδήγησαν σε βίαιες και δραστικές μειώσεις (πάνω από 25%) του μοναδιαίου κόστους εργασίας, οι οποίες διεύρυναν κυρίως τα περιθώρια κέρδους, ενώ ελάχιστα διοχετεύθηκαν σε πιο ανταγωνιστικές τιμές.
- ◆ πυροδότησαν και συνεχίζουν να τροφοδοτούν ένα φαύλο κύκλο ύφεσης, φτώχυνσης, εκτεταμένης ανεργίας και κοινωνικής όξυνσης, με ανυπολόγιστες συνέπειες για την εγχώρια παραγωγή, τα εισοδήματα, την εργασία, την κοινωνική συνοχή. Με ανυπολόγιστες συνέπειες και για το ίδιο το τραπεζικό σύστημα.

2. Πράγματι, παρά τις αλλεπάλληλες κεφαλαιακές ενισχύσεις και ενέσεις ρευστότητας, το Τραπεζικό Σύστημα στην Ελλάδα συνέχιζε και συνεχίζει να πιέζεται από:

- ▶ την έλλειψη πρόσβασης για την ομαλή του χρηματοδότηση από τη διατραπεζική αγορά, με συνέπεια την άμεση εξάρτησή του από την EKT και τον ELA προκειμένου να καλύπτει τις αυξημένες ανάγκες του σε ρευστότητα.
- ▶ τη μαζική φυγή καταθέσεων στο εξωτερικό, λόγω της αλλεπάλληλης δημιουργίας συνθηκών αβεβαιότητας και πολιτικής αστάθειας στη χώρα, αλλά και τη συνεχή απομείωση των καταθέσεων που παρέμειναν στη χώρα, ως συνέπεια της ανασφάλειας των καταθετών, αλλά και των δραματικών περικοπών και της υπέρμετρης φορολογικής αφαίμαξης των εισοδημάτων.
- ▶ τη συνεχή αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, εξαιτίας των αλλεπάλληλων μέτρων των Μνημονίων, που οδηγούν όλο και μεγαλύτερο αριθμό νοικοκυριών και επιχειρήσεων σε αδυναμία εξυπηρέτησης των δανείων τους, αυξάνοντας έτσι τον πιστωτικό κίνδυνο.
- ▶ νέας ανακεφαλαιοποίησης όλων των τραπεζών.
- ▶ την ανάγκη προσαρμογής στο νέο εποπτικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Τραπεζικής Ένωσης,
- ▶ την προωθούμενη μεγέθυνση του "σκιώδους τραπεζικού τομέα", στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας "Ένωσης των Κεφαλαιαγορών" στην Ε.Ε.
- ▶ την πολιτική αστάθεια και την αβεβαιότητα, ειδικά της τελευταίας περιόδου, με αποκορύφωμα την επιβολή των κεφαλαιακών ελέγχων (capital controls). Αυτοί οδήγησαν σε ασφυξία και σε πρωτόγνωρα αρνητικές καταστάσεις στην αγορά και στις συναλλαγές, ενώ κατάφεραν ισχυρό πλήγμα

στην πίστη, που αποτελεί κρίσιμο παράγοντα σταθερότητας για κάθε Τραπεζικό Σύστημα.

Παράλληλα, οι εκτεταμένες εξαγορές και συγχωνεύσεις που προωθήθηκαν με όχημα την αναγκαία ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, δυστυχώς δεν ήταν μια ελεύθερη, καλά σχεδιασμένη από τις αντίστοιχες διοικήσεις των συγχωνευόμενων επιχειρήσεων κίνηση αναδιάταξης, όπως θα μπορούσε να συμβεί την περίοδο της ανάπτυξης. Ήταν, εκ των πραγμάτων, μια αμυντική κίνηση συνάθροισης δυνάμεων, που οδήγησε τον βαθμό συγκέντρωσης του κλάδου σε ακραία επίπεδα, τα υψηλότερα σήμερα στην Ε.Ε.

Στο διάστημα Οκτωβρίου 2011 - Απριλίου 2015, αναδιαρθρώθηκαν, μεταβιβάστηκαν και εξυγιάνθηκαν 12 συνολικά εμπορικές τράπεζες, με πάνω από 20.000 εργαζόμενους. Στο ίδιο διάστημα ανακλήθηκε η άδεια λειτουργίας 6 συνεταιριστικών τραπεζών με 406 εργαζόμενους ενώ 8 ξένες τράπεζες διέκοψαν τη λειτουργία τους στην Ελλάδα. Ήδη την 1/1/2015, από τους 45.654 εργαζόμενους στις Τράπεζες, η συντριπτική πλειοψηφία (44.001 ή 96,3%) απασχολείτο σε 5 μόνον τράπεζες.

Οι αναδιαρθρώσεις οδήγησαν σε σημαντική μείωση της απασχόλησης, τη 2η μεγαλύτερη για τον κλάδο στην Ε.Ε.-27, κατά 31% ή κατά 20.509 εργαζόμενους, σε σύγκριση με το 2008. Ωστόσο, οι αποφασιστικές παρεμβάσεις της ΟΤΟΕ απέτρεψαν να καταγράψει ο κλάδος τις χιλιάδες απολύσεων, που θα αντιστοιχούσαν σε μια τόσο δραματική μείωση προσωπικού. Η μείωση της απασχόλησης έγινε σχεδόν αποκλειστικά με συνταξιοδοτήσεις και μαζικές εθελούσιες εξόδους των μεγαλύτερων σε ηλικία, υψηλότερα αμειβόμενων αλλά και εμπειρότερων εργαζόμενων.

Η δραστική μείωση της απασχόλησης, σε συνδυασμό με τις μνημονιακές νομοθετικές παρεμβάσεις (κατάργηση ωριμάνσεων, μείωση αποζημιώσεων και παροχών στο προσωπικό), συνέβαλαν καθοριστικά στην εντυπωσιακή μείωση των δαπανών προσωπικού κατά 40%, έναντι του 2008.

Το κόστος εργασίας ποτέ δεν ήταν, βέβαια, η κρίσιμη παράμετρος διάσωσης των Τραπεζών, όπως δεν είναι η κρίσιμη παράμετρος και για τα σημερινά τους προβλήματα κεφαλαιακής επάρκειας, ρευστότητας και διαχείρισης του αυξημένου πιστωτικού κινδύνου (μη εξυπηρετούμενα δάνεια-NPLs). Σε αρκετές περιπτώσεις, ωστόσο, επιδιώχθηκε οι αναδιαρθρώσεις να λειτουργήσουν ως ευκαιρία ανατροπής όχι μόνο του επιχειρηματικού, αλλά και του εργασιακού τοπίου στον κλάδο.

Απέναντι σε αυτή τη μείζονα πρόκληση -και υπό τις πλέον αντίξοες συνθήκες- η σύναψη νέας κλαδικής ΣΣΕ, καθώς και αρκετές επιχειρησιακές ΣΣΕ, που λειτούργησαν συμπληρωματικά,

- ◆ απέτρεψαν τις μαζικές απολύσεις στον κλάδο
- ◆ έβαλαν φραγμό τόσο σε ανεξέλεγκτες μειώσεις αποδοχών, όσο και στην κατάλυση των θεμελιωδών εργασιακών δικαιωμάτων.

Οι αναδιαρθρώσεις οδήγησαν επίσης στη δημιουργία εργαζόμενων πολλών ταχυτήτων στο εσωτερικό της απορροφώσας Τράπεζας, επομένως και σε νέες προκλήσεις για τη συλλογική διαπραγμάτευση, προκειμένου να διασφαλιστεί η ομαλή σύγκλιση δικαιωμάτων σε ενιαία και λειτουργική βάση.

Τέλος, με τις αναδιαρθρώσεις και σε συνδυασμό με την προώθηση της Ευρωπαϊκής Τραπεζικής Ενοποίησης, το εγχώριο τραπεζικό σύστημα τέθηκε εκ των πραγμάτων υπό τον συγκεντρωτικούμενό και καθοριστικό έλεγχο της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, της ΕΚΤ, της ΤτΕ και του ΤΧΣ. Εξέλιπε, πλέον, κάθε θεσμική δυνατότητα παρέμβασης και χάραξης πολιτικής από την Ελληνική Κυβέρνηση στον κλάδο, με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται για τη δυνατότητα χορηγητικής υποστήριξης εθνικών αναπτυξιακών αναγκών και επενδυτικών προτεραιοτήτων.

Απέναντι σε αυτά, η ΟΤΟΕ εκτίμησε ότι:

- Το Τραπεζικό σύστημα είναι, αναμφίβολα, το κυκλοφοριακό σύστημα της οικονομίας, αλληλένδετο με την πορεία της. Συνεπώς, δεν νοείται βιώσιμη ανάπτυξη χωρίς την κατάλληλη στήριξη από ένα ισχυρό τραπεζικό τομέα, που θα λειτουργεί με βάση τις αρχές της διαφάνειας, της εταιρικότητας και της κοινωνικής υπευθυνότητας.
- Δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρός τραπεζικός τομέας, δίχως μια βιώσιμη εθνική αναπτυξιακή πορεία, με σαφή οικονομική δυναμική, με σταθερές και αξιοπρεπείς συνθήκες απασχόλησης

στο σύνολο της χώρας, με κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή. 'Όσο θα συνεχίζονται οι αδιέξοδες πολιτικές ακραίας λιτότητας, χωρίς να πληρούνται οι γενικότερες προϋποθέσεις για μια συνολικά βιώσιμη οικονομία και κοινωνία, που δεν θα ζει υπό τη Δαμόκλειο σπάθη των κινδύνων μιας άτακτης χρεοκοπίας εντός ή και εκτός του ευρώ. Ο άνεργος, ο κακοπληρωμένος και ο επισφαλώς εργαζόμενος, ο αγρότης, ο επαγγελματίας και ο επιχειρηματίας που λειτουργεί στο όριο, αλλά με υποχρεώσεις δυσβάσταχτες, ούτε να αποταμιεύσουν μπορούν, ούτε να εξυπηρετήσουν δανειακές και άλλες υποχρεώσεις, ούτε βέβαια να αποτελέσουν την αναγκαία υγή βάση επιχειρηματικότητας, επενδυτικών πρωτοβουλιών και καινοτομίας. 'Όταν σε μεγάλο κομμάτι της κοινωνίας επικρατούν τέτοιες συνθήκες, καμιά Τράπεζα δεν μπορεί να πετύχει τους στόχους της, αλλά και καμιά οικονομία δεν μπορεί να προοδεύσει!

⇒ Οι ισχυροί κραδασμοί και οι πρωτόγνωρες προκλήσεις που αντιμετώπισε πρόσφατα ο κλάδος, με αποκορύφωμα την παρατεταμένη πολιτική αστάθεια και την εξαιρετικά βλαπτική επιβολή των κεφαλαιακών ελέγχων (capital controls), έχουν καταφανώς δυσμενείς επιπτώσεις στην εκπλήρωση του **κομβικού του ρόλου: να λειτουργήσει ως στυλοβάτης στην ανάταξη της οικονομικής δραστηριότητας, σε μια βιώσιμη οικονομική ανάπτυξη της χώρας, με σχέδιο και προοπτική.**

Γι' αυτό, η ΟΤΟΕ έθεσε στην πρώτη γραμμή των διεκδικήσεών της:

- ⇒ **την αναγκαία αλλαγή πολιτικών και πλαισίου,** για μια νέα λειτουργία και ρόλο του Χρηματοπιστωτικού συστήματος, στη χώρα μας και στην Ευρώπη.
- ⇒ **το σπάσιμο του φαύλου κύκλου ανατροφοδότησης της τραπεζικής από τη δημοσιονομική κρίση και αντιστρόφως,** εξαιτίας των νεοφιλελεύθερων και αδιέξοδων πολιτικών λιτότητας/μαζικής φτωχοποίησης, που επικρατούν σήμερα στην Ευρώπη .
- ⇒ **την εγκαθίδρυση δημοκρατικών θεσμών** διαφάνειας και εποπτείας στο Χ/Π σύστημα.
- ⇒ **την αποτροπή του διαφαινόμενου αφελληνισμού των τραπεζών,** όπως αυτός δρομολογήθηκε υπό την εποπτεία του ΤΧΣ και καταφανώς εντείνεται με τις νέες διατάξεις του Μνημονίου III .
- ⇒ **τη διασφάλιση ισχυρής δημόσιας παρουσίας στον κλάδο, με τη δημιουργία και ενός δημόσιου επενδυτικού φορέα.**
- ⇒ **την αναγκαία αλλαγή του ρόλου του Τ.Σ. στην οικονομία και την κοινωνία,** ώστε να παίξουν οι Τράπεζες ενεργά τον ρόλο τους στην ανάταξη της ελληνικής οικονομίας και στην αναγκαία θεμελίωση της ανάπτυξης σε νέες βάσεις, υπηρετώντας πάνω από όλα το ευρύτερο δημόσιο και κοινωνικό συμφέρον.

Η ΟΤΟΕ επεξεργάστηκε εγκαίρως, έθεσε σε δημόσιο διάλογο και αντιπρότεινε **ένα νέο Εθνικό Σχέδιο για το χρηματοπιστωτικό σύστημα**, οι βασικοί άξονες του οποίου, με τις μετέπειτα επικαιροποιήσεις και συμπληρώσεις τους (Μελέτη για το ρόλο και τη σημασία των Συνεταιριστικών Τραπεζών κ.α.), αποτέλεσαν **το πλαίσιο των παρεμβάσεων της Ομοσπονδίας για τον κλάδο** στη διάρκεια της 3ετίας.

Στη σημερινή, επικαιροποιημένη τους μορφή, οι άξονες αυτοί αναφέρονται:

- **στην αποτελεσματική διευθέτηση του μη εξυπηρετούμενου ιδιωτικού χρέους,** που σήμερα ξεπερνά τα 100 δις ευρώ, ώστε να αρθούν οι περιορισμοί του πιστωτικού κινδύνου.
- **στην έγκαιρη ανακεφαλαιοποίηση των συστημικών αλλά και των μη συστημικών Τραπεζών, μέχρι την 31/12/2015,** ώστε να μη χρειαστεί να υπάρξει διαδικασία bail-in από την 1/1/2016 και να αρθούν το ταχύτερο οι κεφαλαιακοί έλεγχοι (capital controls).
- **στην ανάκτηση της εμπιστοσύνης,** για την αναγκαία επανάκαμψη καταθέσεων και το ξεπέρασμα των προβλημάτων ρευστότητας.
- **στη διασφάλιση της κατάλληλης αρχιτεκτονικής και λειτουργίας του εγχώριου Τ.Σ,** με μια δημόσια επενδυτική Τράπεζα, αλλά και με ισχυρές εμπορικές και τοπικού ενδιαφέροντος περιφερεια-

κές συνεταιριστικές Τράπεζες κ.α..

- στην επίτευξη μιας νέας αναπτυξιακής συμφωνίας αλλαγής και ανάταξης του παραγωγικού συστήματος στην Ελλάδα, με ένα ενισχυμένο χρηματοδοτικό, επενδυτικό και αναπτυξιακό σοκ.
- στον κατάλληλο αναπτυξιακό και περιφερειακό προσανατολισμό του τραπεζικού τομέα και της Ευρωπαϊκής Τραπεζικής Ενοποίησης.

3. Παράλληλα, η ΟΤΟΕ κατέγραψε και αξιολόγησε τις εργασιακές ανατροπές όλων των Μνημονίων, καθώς και τις δυνητικές επιπτώσεις τους στην κατάσταση των εργασιακών σχέσεων στον κλάδο, εκτιμώντας ότι οι ανατροπές αυτές:

- αποψιλώνουν ή και καταργούν θεμελιώδη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, προς διευκόλυνση συμφερόντων που και πολύ πριν την κρίση ήθελαν να απαλλαγούν από αυτά.
- οδηγούν σε κατακόρυφη αύξηση της ανεργίας, των ασταθών μορφών απασχόλησης, της ποσοτικής ευελιξίας στην εργασία, σε υπονόμευση της Κοινωνικής Ασφάλισης, αλλά και σε μαζική φυγή νέου και εξειδικευμένου δυναμικού από τη χώρα.
- αποδομούν την αγορά εργασίας, με στόχο την ισοπέδωσή της στο κατώτατο δυνατό επίπεδο.
- υποβαθμίζουν και αμφισβητούν τον ρόλο των Συλλογικών διαπραγματεύσεων και ΣΣΕ σε ΌΛΑ τα επίπεδα. (ΕΓΣΣΕ, κλαδικές, επιχειρησιακές), ναρκοθετώντας κάθε έννοια κοινωνικού διαλόγου σε εθνικό και κλαδικό επίπεδο, που είναι ωστόσο αναγκαίος για ένα συντεταγμένο ξεπέρασμα της κρίσης με εθνική συνεννόηση και κοινωνική συνοχή.
- αποβλέπουν στην "εσωτερική υποτίμηση", δηλαδή στη συρρίκνωση των μισθών στην Ελλάδα στα επίπεδα χωρών της Κεντρικής Ευρώπης, ακόμα και Βαλκανικών χωρών με πολύ χαμηλότερη παραγωγικότητα. Και τούτο, χωρίς να διασφαλίζονται οι αναγκαίες ισοδύναμες μειώσεις των τιμών και του κόστους διαβίωσης. Επιπρόσθετα, παραβλέπουν τα πραγματικά, διαρθρωτικά προβλήματα ανταγωνιστικότητας της χώρας (λ.χ. τι προϊόντα/υπηρεσίες παράγονται και πώς παράγονται στην Ελλάδα, η γραφειοκρατία, η παραβατικότητα και τα συναφή εμπόδια στην υγιή επιχειρηματικότητα, η επίδραση των μηχανισμών δημιουργίας εμπορικών πλεονασμάτων -και αντίστοιχα ελλειμμάτων- σε συνθήκες ευρώ, τα προβλήματα ολιγοπληλιακής διάρθρωσης των αγορών, κερδοσκοπικής διαμόρφωσης ή και ακαμψίας των τιμών κ.λ.π.).
- προωθούν, κατά συνέπεια, ένα στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης και μια αναχρονιστική ανταγωνιστικότητα, βασισμένη στην υποαμειβόμενη, την μαύρη και την ασταθή εργασία αλλά και στην εργοδοτική ασυδοσία, οι οποίες ελάχιστα ταιριάζουν σε μια σύγχρονη και ευνομούμενη ευρωπαϊκή χώρα.
- επιβραβεύουν κακόπιστες εργοδοτικές συμπεριφορές, που συν τοις άλλοις νοθεύουν τον ανταγωνισμό με ακραίες πρακτικές σε βάρος της Εργασίας.
- πλήττουν τη συλλογική αυτονομία, επιχειρώντας να περιθωριοποιήσουν και προοπτικά να καταργήσουν τις παγίως ανεπιθύμητες, για τη νεοφιλελεύθερη προσέγγιση, συλλογικές διαπραγματεύσεις, τις ΣΣΕ και τα συνδικάτα, σε όλα τα επίπεδα.
- πριμοδοτούν προκλητικά και εν λευκώ τις επιχειρήσεις, χωρίς καμία δέσμευση των τελευταίων για ευνοϊκότερους όρους τιμολόγησης των προϊόντων/υπηρεσιών τους, για τη διενέργεια επενδύσεων με αύξηση της απασχόλησης, ούτε καν για τη στοιχειώδη προστασία της.
- ανατροφοδοτούν και εντείνουν την υφεσιακή παγίδα, στην οποία έχουν εγκλωβιστεί η οικονομία και η κοινωνία μας
- είναι αντίθετες με διατάξεις του Ελληνικού Συντάγματος, με βασικές ΔΣΕ, την ΕΣΔΑ και γενικότερα με το κοινοτικό κεκτημένο. Η ΟΤΟΕ ξεκίνησε έγκαιρα, μαζί με τη ΓΣΕΕ, πολιτικό και νομικό αγώνα για την ακύρωση όλων των εργασιακών ανατροπών που αντιτίθενται στο Σύνταγμα, σε Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας και στο κοινοτικό κεκτημένο.

4. Οι ασύμμετρες παρεμβάσεις των Μνημονίων στις συλλογικές διαπραγματεύσεις και στην εργατική νομοθεσία, σε βάρος των εργαζομένων και των αρχών της συλλογικής αυτονομίας, είχαν και έχουν άμεσες επιπτώσεις στον κλάδο μας, αποτελώντας μόνιμη απειλή για:

- **τις κλαδικές ΣΣΕ** και κάθε έννοια ελεύθερης και ισορροπημένης συλλογικής διαπραγμάτευσης στον κλάδο.
- **εργασιακούς θεσμούς, δικαιώματα και κατακτήσεις δεκαετιών.**
- **την απασχόληση και τα δικαιώματα των συναδέλφων μας.**
- **τις αμοιβές, τη διαφάνεια και την ομαλή διαχρονική τους εξέλιξη, με την αναγκαία ασπίδα που αποτελούν για τους συναδέλφους το Ενιαίο Μισθολόγιο και τα κλαδικά επιδόματα,**
- **το ρόλο και την ίδια την ύπαρξη των συνδικάτων.**

Και κατά την 3ετία 2013-2015, ο κλάδος αντιμετώπισε και συνεχίζει να αντιμετωπίζει πολλά και σε μεγάλο βαθμό πρωτόγνωρα εργασιακά προβλήματα.

Αφ' ενός αυτά που απορρέουν από τις μνημονιακές παρεμβάσεις στους εργασιακούς θεσμούς, από τη συνακόλουθη **υπονόμευση του κομβικού θεσμού των κλαδικών ΣΣΕ**, καθώς και κάθε έννοιας στοιχειωδώς ισότιμου κοινωνικού διαλόγου.

Αφ' ετέρου, μια σειρά σύνθετων προβλημάτων, που αφορούν:

- ◆ στην **αναγκαία προστασία της απασχόλησης δεδομένων** Ι) των πρόσφατων δραματικών επιπτώσεων των capital controls στην χ/π δραστηριότητα και στην εμπιστοσύνη της πελατείας και ΙΙ) των τάσεων συνολικής απομόχλευσης στην Ε.Ε, παράλληλα με την προώθηση του λιγότερο ρυθμισμένου "σκιώδους τραπεζικού τομέα" σε βάρος του επίσημου.
- ◆ στην **αναγκαία -και αυτονόητη- εφαρμογή των συμφωνημένων στις ΣΣΕ και της Εργατικής Νομοθεσίας** από όλους τους εργοδότες του κλάδου,
- ◆ στην **εντατικοποίηση της εργασίας**, λόγω αποφυγής προσλήψεων ακόμα και εκεί που οι μαζικές εθελούσιες έξοδοι άφησαν σοβαρά κενά,
- ◆ στη **δια νόμου ισοπέδωση και υπονόμευση του κλαδικού μισθολογίου**, προς όφελος της επιχειρούμενης εξατομικευμένης και αποσταθεροποιημένης διαμόρφωσης ή και συρρίκνωσης των αμοιβών,
- ◆ στην **ντε φάκτο επιμήκυνση του χρόνου εργασίας** και στα αντικοινωνικά ωράρια,
- ◆ στις "**επιθετικές**" μορφές Μάνατζμεντ με ατομικούς ποσοτικούς στόχους,
- ◆ στις **διακρίσεις** σε βάρος των γυναικών, των εργαζόμενων με οικογενειακά βάρη κλπ.

5. Για τη χάραξη της στρατηγικής της, η ΟΤΟΕ έγκαιρα αξιολόγησε τα προβλήματα και τις προοπτικές του κλάδου, καθώς και τις σοβαρές προκλήσεις για την απασχόληση και τα εργασιακά δικαιώματα.

Σε συνθήκες σοβαρής συρρίκνωσης της οικονομικής και της χρηματοπιστωτικής δραστηριότητας, αλλά και εκτεταμένων αναδιαρθρώσεων στον κλάδο, η ΟΤΟΕ έκρινε ότι, χωρίς διασφάλιση της βιωσιμότητας στη λειτουργία όλων των Τραπεζών με την αναγκαία ομαλή ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησής τους, **τίθενται άμεσα σε σοβαρό κίνδυνο** πρώτα και κύρια η απασχόληση, αλλά και οι αμοιβές και τα εργασιακά δικαιώματα των συναδέλφων.

Για τούτο, **έθεσε ως κορυφαίο καθήκον του σ.κ του κλάδου:**

- ⇒ **να στηρίξει** τις αναγκαίες ενέργειες για την κεφαλαιακή θωράκιση ολόκληρου του κλάδου, με στόχο την αποκατάσταση του ρόλου του στην ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας, αλλά και τη διασφάλιση της εργασίας στον κλάδο.

- ⇒ **να μην αφήσει** την απασχόληση, τα εργασιακά δικαιώματα και τους θεσμούς της Δημοκρατίας να γίνουν θυσία στο βωμό της κρίσης και όσων ακραίων συμφερόντων θα επιχειρούσαν να την αξιοποιήσουν προς όφελός τους.
- ⇒ **να μην ανεχθεί** πολιτικές που πλήγησαν βάναυσα τον συνταξιούχο και τον εργαζόμενο πολίτη, με τη φορολογική αφαίμαξη, την ακρίβεια, την υπερχρέωση, την εργασιακή ανασφάλεια, τη γενικευμένη ασυδοσία και την de facto ανομία στις αγορές εργασίας, την έξαρση των εισοδηματικών ανισοτήτων, την υποβάθμιση του Κοινωνικού Κράτους, της Παιδείας και της Υγείας.
- ⇒ **να συγκρουστεί** με λογικές δήθεν "ανταγωνιστικότητας", που βασίζονται στην απορρύθμιση, στην εργοδοτική ασυδοσία, στην κατάλυση του κοινωνικού διαλόγου, στην υποβάθμιση των εργασιακών και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων, στη διόγκωση της ανεργίας, στη φτωχοποίηση του κόσμου της εργασίας.
- ⇒ **να προασπίσει** με κάθε μέσο τις κλαδικές κατακτήσεις, τις συλλογικές συμβάσεις και τα θεσπισμένα από αυτές δικαιώματα, τους Κανονισμούς Εργασίας, τους θεμελιώδεις συνδικαλιστικούς θεσμούς..
- ⇒ **να συμπαραταχθεί με την κοινωνία**, με τους πελάτες, τους συμπολίτες μας που πλήγησαν από την κρίση, αναπτύσσοντας νέες μορφές διαλόγου και αλληλεγγύης.

Με βάση τις παραπάνω κεντρικές στρατηγικές επιλογές, οι παρεμβάσεις της ΟΤΟΕ επικεντρώθηκαν:

- ⇒ **στην προστασία της απασχόλησης, των μισθών και των εργασιακών δικαιωμάτων**, με κεντρικό στόχο την πρόληψη και την πλήρη αποτροπή απολύσεων, κατά τις αναδιαρθρώσεις και την εφαρμογή των 'σχεδίων εξυγίανσης' των τραπεζών.
- ⇒ **στη σθεναρή απόκρουση, σε κάθε χώρο του κλάδου, αλλά και στην κατάργηση, με νομικά ή άλλα μέσα, όλων των αυθαίρετων και αντισυνταγματικών ανατροπών** στις διαδικασίες συλλογικών διαπραγματεύσεων και επίλυσης συλλογικών διαφορών (ΟΜΕΔ),
- ⇒ **στην αποφασιστική προάσπιση της κλαδικής ΣΣΕ**, ως κορυφαίου θεσμού διασφάλισης εργασιακών συνθηκών και αναγκαίου πλαισίου ασφαλείας στις αποδοχές και στους όρους εργασίας ολόκληρου του κλάδου.
- ⇒ **στην υπογραφή νέας κλαδικής ΣΣΕ**, που να διατηρήσει ενεργά τα κλαδικά δικαιώματα.
- ⇒ **στην προώθηση ΣΣΕ σε όλους τους χώρους του κλάδου**, που να θωρακίζουν την απασχόληση και να μη θίγουν κλαδικά δικαιώματα.
- ⇒ **στην επίτευξη ουσιαστικού κοινωνικού διαλόγου στον κλάδο**, με αξιοποίηση και της διάταξης για τον θεσμικό συνομιλητή της ΟΤΟΕ.
- ⇒ **στην ενότητα δράσης του σ.κ. σε όλους τους χώρους**, με συσπείρωση και αποτελεσματική τους κάλυψη από τα συνδικάτα.
- ⇒ **στην αποτελεσματική διάδοση και βελτίωση της απήχησης των θέσεων της ΟΤΟΕ στην κοινή γνώμη**
- ⇒ **σε συστηματικές παρεμβάσεις και συντονισμό με τα ευρωπαϊκά συνδικάτα του κλάδου**, αξιοποιώντας διακρατικά προγράμματα και συνδικαλιστικές συναντήσεις, στις οποίες συμμετείχε ενεργά η ΟΤΟΕ, για μια Ευρώπη ισχυρή και αλληλέγγυα, που να προάγει την απασχόληση, την πραγματική σύγκλιση και την κοινωνική συνοχή.

6. Ο κλάδος, όπως και ολόκληρη η κοινωνία, έχει σήμερα να αντιμετωπίσει:

- a) Τις ανυπολόγιστες συνέπειες μιας παρατεταμένης πολιτικής και οικονομικής αστάθειας, μιας πολύμηνης χρηματοπιστωτικής ασφυξίας, της παρατεταμένης τραπεζικής αργίας και των κεφαλαιακών ελέγχων, που επιβλήθηκαν από τις 29/6/2015. Παράλληλα -και σε προέκταση όλων αυτών, τη νέα, τρίτη κατά σειρά ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, που ανοίγει, μέσω των νέων

"πλάνων εξυγίανσης", σοβαρά ζητήματα για την απασχόληση και τα εργασιακά δικαιώματα.

Ενώ οι εγχώριες συστημικές Τράπεζες είχαν περάσει με επιτυχία στα stress tests του φθινοπώρου 2014, χωρίς τότε να προκύψουν ουσιαστικές ανάγκες κεφαλαιακής ενίσχυσής τους, η κατάστασή τους χειροτέρεψε σταθερά από την προκήρυξη των εκλογών, δηλαδή από τον Δεκέμβριο του 2014.

Εξαιτίας των συνθηκών παρατεταμένης οικονομικής και πολιτικής αβεβαιότητας, από τα μέσα Δεκεμβρίου 2014 μέχρι τα τέλη Ιουνίου 2015, αποσύρθηκε από τις Τράπεζες πάνω από το 25% των συνολικών καταθέσεων (από 173,2 δις τον Δεκέμβριο του 2014 οι καταθέσεις μειώθηκαν σε 130,5 δις τον Ιούνιο του 2015). Παράλληλα, από τον Φεβρουάριο του 2015 η EKT σταμάτησε να δέχεται τίτλους ως εγγύηση για τη χρηματοδότηση των εγχώριων Τραπεζών, αφήνοντάς τις σε πλήρη εξάρτηση από τον ακριβότερο κόστους ELA. Η διαδοχική, αλλά ανεπαρκής αύξηση του ανώτατου ορίου του ELA από την EKT, αδυνατούσε να καλύψει τις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες του εγχώριου Χ/Π συστήματος σε ρευστότητα, πόσο μάλλον τις ανάγκες των επιχειρήσεων και της πραγματικής οικονομίας. Την ίδια περίοδο, η συνεχιζόμενη οικονομική αβεβαιότητα και οι απειλές για grexit αναζωπύρωσαν την αύξηση των μη εξυπηρετούμενων δανείων και, πολύ περισσότερο, την απόσυρση καταθέσεων.

Η προκήρυξη του δημοψηφίσματος πυροδότησε συνθήκες οξείας πολιτικής αντιπαράθεσης και αβεβαιότητας για την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας, στις δε Τράπεζες συνθήκες, ουσιαστικά, bank run, καταλήγοντας στην επιβολή τραπεζικής αργίας τριών εβδομάδων, καθώς και αυστηρών κεφαλαιακών ελέγχων. Οι έλεγχοι αυτοί, παρά τη μετέπειτα σχετική τους χαλάρωση, παραμένουν σε ισχύ.

Οι επιπτώσεις των παραπάνω στο τραπεζικό σύστημα, στην οικονομία και στην απασχόληση είναι ακόμα εξαιρετικά δύσκολο να εκτιμηθούν στο σύνολό τους. Οι κεφαλαιακοί έλεγχοι παραμένουν σε ισχύ και δεν αναμένεται να αρθούν, μέχρι να αποκατασταθούν συνολικότερα η οικονομική σταθερότητα και η αναγκαία εμπιστοσύνη στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα.

Μέχρι σήμερα, εκτιμάται ότι **οι συνέπειες των κεφαλαιακών ελέγχων περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:**

- ▶ **σοβαρή παράταση της ύφεσης** για τη διετία 2015-2016 (ύφεση 2,7% συνολικά στη διετία, με βάση τις πρόσφατες εκτιμήσεις της Κομισιόν, αντί για ανάπτυξη 3,4% στις αρχικές εκτιμήσεις της, με αρνητική επίπτωση πάνω από 6 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ, ενώ σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ η ύφεση αναμένεται να αποδειχθεί ηπιότερη).
- ▶ **δυνητικά 300.000 περισσότερους ανέργους**, από τη μείωση της ζήτησης και τη μη επιτευχθείσα ανάκαμψη της οικονομίας. Μόνο τον Ιούλιο (Στοιχεία ΕΡΓΑΝΗ) χάθηκαν πάνω από 30.000 θέσεις εργασίας και άλλες 45.000 μετατράπηκαν από πλήρη σε εκ περιτροπής απασχόληση.
- ▶ **23 ποσοστιαίες μονάδες επιπλέον επιβάρυνση του δημόσιου χρέους**, ως προς το ΑΕΠ (εκτίμηση ΔΝΤ), για την πρόσθετη αναγκαία ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών λόγω των δυσμενέστερων οικονομικών συνθηκών (ικανοποίηση απαιτήσεων δυσμενέστερων σεναρίων αντοχής), καθώς και της αύξησης των μη εξυπηρετούμενων δανείων στο 50% σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις (έναντι 36% τον Ιούνιο του 2015, 34% τον Δεκέμβριο του 2014 και 32% τον Δεκέμβριο του 2013).
- ▶ **δραματική απομείωση της χρηματιστηριακής αξίας** των 4 συστηματικών τραπεζών σε μόλις 4 δις ευρώ, τον Αύγουστο του 2015, έναντι 19,5 δις τον Δεκέμβριο του 2014 και 26,9 δις τον Δεκέμβριο του 2013.
- ▶ **σοβαρή πτώση στην μεταποιητική παραγωγή** (-5,7% σε ετήσια βάση) εξαιτίας των σοβαρών δυσχερειών των επιχειρήσεων στην προμήθεια εισαγόμενων πρώτων υλών και ενδιάμεσων αγαθών, αλλά και μείωση εξαγωγών (-8% σε ετήσια βάση).
- ▶ **κύμα φυγής επιχειρήσεων**. Με βάση στοιχεία της ΕΣΕΕ, 60.000 επιχειρήσεις ζήτησαν να μεταφέρουν την έδρα τους στη Βουλγαρία μετά την επιβολή των κεφαλαιακών ελέγχων στις Τράπεζες.
- ▶ **δραματικές επιπτώσεις στον κύκλο εργασιών των μικρομεσαίων επιχειρήσεων**. Σύμφωνα με έρευνα του ΙΜΕ/ΓΣΕΒΕΕ (στο διάστημα 21-27 Ιουλίου 2015), ο κύκλος εργασιών μειώθηκε δραματικά για 9 στις 10 μικρομεσαίες επιχειρήσεις, μεσοσταθμικά κατά 48%, όμως για 3 στις 10 επιχει-

ρήσεις πάνω από 70%, με συνολική συρρίκνωση της κατανάλωσης πάνω από 3,8 δις στο ίδιο διάστημα.

► **περαιτέρω πιέσεις στην απασχόληση, καθώς και νέες απειλές για τις αμοιβές και τα εργασιακά δικαιώματα στον κλάδο μας**, εφόσον βέβαια συνεχιστούν η ύφεση, η απομόχλευση και ο περιορισμός των τραπεζικών δραστηριοτήτων, καθώς τα νέα σχέδια εξυγίανσης των Τραπεζών επιχειρούν και πάλι να μετακυλίσουν μέρος της προσαρμογής στους εργαζόμενους.

► **αχαρτογράφητες, έως ακραίες εξελίξεις** στην περίπτωση που υπάρξει εμπλοκή στις διάφορες φάσεις αξιολόγησης για την υλοποίηση των προαπαιτούμενων του 3ου Μνημονίου, δεδομένου ότι ο κίνδυνος Grexit δεν έχει ακόμα οριστικά απομακρυνθεί. Αντίθετα, το Grexit θα συνεχίσει να αποτελεί Δαμόκλειο Σπάθη για τη χώρα, όσο η υλοποίηση των σκληρών προαπαιτούμενων του Μνημονίου III θα αποκλίνει από τους ούτως ή άλλως εξαιρετικά φιλόδοξους και δύσκολα επιτεύξιμους στόχους του. Κατά συνέπεια, η προβλεπόμενη ανά τρίμηνο αξιολόγηση από τους "θεσμούς", ενέχει τον κίνδυνο να αποτελέσει αφ' εσυτής πηγή αστάθειας, αβεβαιότητας, μέχρι και εξαιρετικά βλαπτικών για το οικονομικό κλίμα και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης εικασιών και αντιπαραθέσεων.

Η τρίτη κατά σειρά ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, που κατέστη αναγκαία λόγω των εξελίξεων που προαναφέρθηκαν, είναι αφ' εσυτής ένα κρίσιμο στοίχημα για την οικονομία και μια μεγάλη πρόκληση για τους εργαζόμενους και τα συνδικάτα του κλάδου.

Η ανακεφαλαιοποίηση είναι όρος απαραίτητος για την επιβίωση των Τραπεζών, την άρση των κεφαλαιακών ελέγχων, την αποτελεσματική προστασία και ανάκαμψη των καταθέσεων και τη δυνατότητα του κλάδου να ασκήσει το ρόλο του στην ανάταξη και στην ανάπτυξη της οικονομίας.

Δεν πρέπει, ωστόσο να παραβλέψουμε ότι η ανακεφαλαιοποίηση αυτή, με βάση το πλαίσιο και με τους όρους του 3ου Μνημονίου και του αντίστοιχου νόμου που ψηφίστηκε στη Βουλή,

- δημιουργεί ένα ακόμα κόστος, που θα κληθεί ξανά να πληρώσει ο ελληνικός λαός.
- οδηγεί στον αφελληνισμό του τραπεζικού συστήματος, στο επίπεδο του ελέγχου και της στρατηγικής που θα επιβληθεί να ακολουθήσουν οι Τράπεζες.
- επιτείνει την αβεβαιότητα, όχι μόνο για τους εργαζόμενους στις Τράπεζες αλλά και για όλους εκείνους που έχουν συνδέσει τη ζωή τους με τις Τράπεζες (διαχείριση κόκκινων δανείων), δηλαδή για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.
- λειτουργεί υπό την ασφυκτική πίεση της άμεσης ολοκλήρωσής της, το αργότερο μέχρι την 31/12/2015, προκειμένου να μην ενεργοποιηθεί η ρήτρα bail-in, που απειλεί να πλήξει τις μη εξασφαλισμένες καταθέσεις.
- αποκαλύπτει, τέλος, τη βαθιά ρωγμή που άνοιξε στα χρόνια της κρίσης και βάθυνε ακόμα περισσότερο με το τρίτο μνημόνιο της σημερινής Κυβέρνησης, η οποία αποδυναμώνει την εθνική κυριαρχία και τις δυνατότητες χάραξης στρατηγικής για την οικονομία, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την ανάπτυξη. Μια κατάσταση, που μέσω του ελέγχου της καρδιάς της οικονομίας της, των Τραπεζών, απειλεί να μετατρέψει τη χώρα σε οικονομικό προτεκτοράτο. Κάτι που η Κυβέρνηση, τα κόμματα, όλες οι δημοκρατικές δυνάμεις της χώρας οφείλουν να το αποτρέψουν!

Θέμα-κλειδί για τους εργαζόμενους στις Τράπεζες είναι **τα σχέδια εξυγίανσης** που εκ νέου υποχρεούνται να υποβάλουν οι Τράπεζες, για να καλύψουν τις πρόσθετες κεφαλαιακές τους ανάγκες.

Θεωρούμε, κατ' αρχήν, επιβεβλημένη και αυτονόητη την **πλήρη και έγκαιρη ενημέρωση** του σ.κ. για τους αντίστοιχους σχεδιασμούς και τις προθέσεις των Διοικήσεων. Οι όποιοι σχεδιασμοί, δεν νοείται να γίνουν με τους εργαζόμενους στη γωνία και σε βάρος τους.

Παράλληλα, τίθενται για τους εργαζόμενους και το σ.κ. **2 κομβικά ζητήματα:**

Κατά πρώτο, είναι άμεσα ορατός ο κίνδυνος η ανακεφαλαιοποίηση να γίνει όχημα ή αφορμή για παραπέρα σοβαρή συρρίκνωση των Τραπεζών, της απασχόλησης και του δικτύου καταστημά-

των, ή και περικοπής μισθολογικού κόστους, στο όνομα μιας κακώς εννοούμενης 'εξυγίανσης' που θα εξοικονομεί πόρους σε λάθος κατεύθυνση και με λάθος τρόπο.

Ωστόσο, μια τέτοια λογική αποδυναμώνει το εγχώριο τραπεζικό σύστημα στο σύνολό του, προς όφελος του "σκιώδους" τραπεζικού τομέα ή και ξένων, ανταγωνιστριών Τραπεζών. Του στερεί πολύτιμο δυναμικό, απαραίτητες υποδομές και δυνάμεις προκειμένου ο κλάδος να μπορέσει, επιτέλους, να παίξει αποτελεσματικά το ρόλο του

→ αφ' ενός στην έγκαιρη διευθέτηση του μεγάλου όγκου των μη εξυπηρετούμενων δανείων, με όρους διαφάνειας και κοινωνικής ευαισθησίας,

→ αφ' ετέρου στην προσέλκυση καταθέσεων, στη στήριξη της ανάπτυξης (που σύμφωνα με τις επίσημες προβλέψεις είναι προ των πυλών), στην αποτελεσματική κάλυψη των σωρευμένων αναγκών της αγοράς και της πελατείας, που συμπιέστηκαν και συμπιέζονται τεχνητά σε συνθήκες κεφαλαιακών ελέγχων.

Υπενθυμίζουμε ότι, σε σύγκριση με το 2008, οι Τράπεζες έχουν ήδη μειώσει το προσωπικό τους πάνω από 30%, έχουν συρρικνώσει τα σημεία πώλησης/δίκτυο κατά 30% και τις δαπάνες προσωπικού κατά 40% ή κατά 1,5 δις ευρώ! Το αποτέλεσμα είναι όχι μόνο να μην "περισσεύουν" σήμερα εργαζόμενοι, αλλά να παρατηρούνται όλοι και συχνότερα σοβαρές ελλείψεις και εντατικοποίηση, κυρίως στο δίκτυο, καθώς και αθρόα χρήση υπερεργασίας και υπερωριών στις περισσότερες υπηρεσίες.

Κατά δεύτερο, οι εργαζόμενοι και τα δικαιώματά τους είναι συνήθως ο εύκολος στόχος των πλάνων εξυγίανσης. 'Ετσι όμως δεν λύθηκε -και το είδαμε- ούτε πρόκειται να λυθεί το πρόβλημα λειτουργικότητας και βιωσιμότητας των Τραπεζών, ούτε οι ανάγκες παροχής επαρκών ποιοτικών υπηρεσιών, σε σχέση με τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της πελατείας σε μια μεσομακροπρόθεσμη προοπτική.

Τα κρίσιμα προβλήματα του κλάδου δεν ήταν ποτέ οι αμοιβές και τα δικαιώματα των εργαζομένων. 'Ήταν τα προβλήματα ρευστότητας και πιστωτικού κινδύνου. 'Ήταν η αδήριτη ανάγκη να παίξουν οι Τράπεζες τον ρόλο τους στη στήριξη της ανάκαμψης και της ανάπτυξης της οικονομίας.

Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμία λογική στο να επιχειρηθεί ξανά οποιαδήποτε περαιτέρω περικοπή απασχόλησης και εργασιακού κόστους. Αντίθετα, οι Τράπεζες οφείλουν να αναγνωρίσουν και έμπρακτα την αυταπάρνηση με την οποία οι συνάδελφοι στήριξαν και στηρίζουν τον κλάδο και την πελατεία στη δύσκολη περίοδο των κεφαλαιακών ελέγχων. Να σχεδιάσουν με νέα, επεκτατική δυναμική την ανάκτηση του ρόλου τους στη στήριξη της εγχώριας πραγματικής οικονομίας, των νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, για το πέρασμα σε βιώσιμη ανάπτυξη. Με συνθήκες ασφάλειας και αναγνώρισης για τους εργαζόμενους. Με σχέδια δυναμικής και λειτουργικής ανασυγκρότησης, που θα στηρίζουν και θα προωθούν την ανάπτυξη με κοινωνική υπευθυνότητα και συνοχή. Μέσα από συστηματικό διάλογο με τα συνδικάτα. Με ΣΣΕ οι οποίες να αποτρέπουν αποφασιστικά τις απολύσεις και τον περιορισμό δικαιωμάτων, δίνοντας λύσεις στις σωρευμένες απώλειες και στα προβλήματα των εργαζόμενων του κλάδου, που ήδη έχουν πληρώσει πολύ ακριβά την κρίση και τις αναδιαρθρώσεις στον κλάδο.

Το σ.κ. του κλάδου, με πλήρη επίγνωση της ιστορίας του, της κοινωνικής και εθνικής προσφοράς και συμβολής των τραπεζοϋπαλλήλων, οφείλει να υπερασπιστεί και θα υπερασπιστεί με όλες του τις δυνάμεις την απασχόληση και τα δικαιώματα των εργαζομένων στις Τράπεζες.

Οι συνάδελφοί μας, οι, τραπεζοϋπάλληλοι έζησαν από πρώτο χέρι την αδιέξοδη κυβερνητική πολιτική, που οδήγησε στην απόσυρση των καταθέσεων, στην κατακόρυφη αύξηση των κόκκινων δανείων και στην τραγική κατάληξη των Capital Controls. Από αυτούς θα ζητηθεί ξανά "να βάλουν πλάτη" στην προσπάθεια ανόρθωσης της ελληνικής οικονομίας και ανακούφισης της ελληνικής κοινωνίας που πρέπει, επιτέλους, να ξεκινήσει. Αυτοί θα στηρίξουν, με όλες τους τις δυνάμεις, μια εθνική προσπάθεια πραγματικής παραγωγικής ανασυγκρότησης που θα δίνει διέξοδο και προοπτική στην ελληνική οικονομία και, ταυτόχρονα, θα στηρίζει τα ελληνική νοικοκυριά και τις ανάγκες τους. **Αλλά θα**

σταθούν αποφασιστικά απέναντι σε κάθε απόπειρα περαιτέρω υποβάθμισης της εργασίας και των δικαιωμάτων τους!!

β) 'Ενα εξαιρετικά σκληρό τρίτο τριετές Μνημόνιο (2015-2018), του οποίου τα περισσότερα προαπαιτούμενα πρέπει να εφαρμοσθούν μέσα στους προσεχείς μήνες!

Με το 3ο Μνημόνιο και το αντίστοιχο Πρόγραμμα Στήριξης καλύπτονται δανειακές ανάγκες 86 δις ευρώ για την εξυπηρέτηση του δημόσιου χρέους, την αποπληρωμή καθυστερούμενων οφειλών του Δημοσίου, καθώς και οι αυξημένες ανάγκες κεφαλαιακής θωράκισης του Τραπεζικού συστήματος, ως συνέπεια της παρατεταμένης πολιτικής αστάθειας, της μαζικής εκροής καταθέσεων, της αύξησης των μη εξυπηρετούμενων δανείων και των κεφαλαιακών ελέγχων.

Ωστόσο, τα περισσότερα από τα 223 προαπαιτούμενα του 3^{ου} Μνημονίου μέχρι το 2018, καθώς και όσα μέτρα ήδη ψηφίστηκαν, ως ένδειξη "καλής θέλησης" της Κυβέρνησης για την επικύρωση της συμφωνίας για το νέο "Πρόγραμμα Στήριξης 2015-2018":

➡ με βάση εκτιμήσεις υπηρεσιών της Κομισιόν, **επιβάλλουν περαιτέρω δραστική δημοσιονομική προσαρμογή** (εξοικονόμηση/περικοπή συντάξεων, αύξηση εσόδων ΦΠΑ, αύξηση εσόδων φόρου εισοδήματος, περικοπές δημοσίων δαπανών κ.λ.π.) της τάξης του 1,4% του ΑΕΠ για το 2015, επιπλέον 3,6% το 2016, 4,2% το 2017 και 4,3% το 2018, με προφανή υφεσιακή επίπτωση στα εισοδήματα και στην οικονομία.

➡ όχι μόνο διαιωνίζουν, αλλά **αυξάνουν εκ νέου την ήδη συντριπτική φορολογική επιβάρυνση των συνήθων φορολογικών υποζυγίων, μισθωτών και συνταξιούχων**. Με τη μονιμοποίηση, την αύξηση και την ενσωμάτωση στα κλιμάκια του φόρου εισοδήματος της λεγόμενης "εισφοράς αλληλεγγύης", καταλήγουν να **στοχοποιούνται αυθαίρετα ως "πλούσιοι" και να μειώνεται παραπέρα το διαθέσιμο εισόδημά τους, όσοι εργαζόμενοι καταφέρνουν να ξεπεράσουν τις 20.000 ευρώ ετησίως**. Αυτό, χωρίς να υπολογίσουμε τις αυξήσεις του κόστους διαβίωσης από τις νέες, εκτεταμένες ανακατατάξεις των συντελεστών ΦΠΑ, με αιχμή την εστίαση αλλά και βασικά είδη διατροφής, την κατάργηση εξαιρέσεων χαμηλότερου συντελεστή, την επιδιωκόμενη νέα περικοπή φοροαπαλαγών, τη διατήρηση του ΕΝΦΙΑ με βάση ανυπόστατες, πλέον, αντικειμενικές αξίες, αφού οι αγοραίες τιμές των ακινήτων έχουν μειωθεί κατά 49% από τα τέλη του 2007 μέχρι σήμερα, κ.α.

➡ **επιφέρουν συντριπτικό χτύπημα στην Κοινωνική Ασφάλιση, αλλάζοντας καθοριστικά την αρχιτεκτονική του συστήματος, και απαλλάσσουν το κράτος από τις ευθύνες τους. Πλήττονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα, τα όρια συνταξιοδότησης και ισοπεδώνονται οι συντάξεις.**

➡ **Η επίθεση κορυφώνεται για τους ασφαλισμένους και τις ασφαλισμένες στον κλάδο μέσω της ισοπέδωσης του τρόπου υπολογισμού της σύνταξης, της μείωσης των συντάξεων και της κατάργησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης που ίσχυαν από τα καταστατικά των Ειδικών Ασφαλιστικών ταμείων και τα οποία σεβάστηκαν όλοι οι προηγούμενοι νόμοι.**

➡ Μετά την οριζόντια μείωση των συντάξεων αναδρομικά από 1/7/2015, (αύξηση της εισφοράς για περίθαλψη στο 6%) υιοθετούνται απαγορευτικοί όροι για την πρόωρη συνταξιοδότηση με υπερβολικά πέναλτι, δρομολογούνται δραματικές μειώσεις στις συντάξεις, ακόμα και ακραίες ανατροπές στα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Αποκλείεται οποιαδήποτε αύξηση στις ονομαστικές συντάξεις μέχρι και το 2022. Μειώνονται σημαντικά οι χαμηλές συντάξεις, αφού καταργείται το κατώτατο εγγυημένο όριο για όσους συνταξιοδοτούνται σε ηλικία κάτω των 67 ετών και μέχρι τη συμπλήρωση του ανωτέρω ηλικιακού ορίου, μείωση της τάξεως του 22%. Συνταξιούχοι αυτής της κατηγορίας, μέχρι να συμπληρώσουν το 67ο έτος της ηλικίας τους, θα παίρνουν πλέον "φιλοδωρήματα" των 150-300 ευρώ το μήνα.

➡ Ακόμα -χωρίς κάτι τέτοιο να προβλέπεται από την προηγούμενη νομοθεσία-, ανοίγει θέμα περαιτέρω αύξησης των γενικών ορίων ηλικίας των 62 και 67 ετών, λόγω σύνδεσης με τη μεταβολή του προσδόκιμου επιβίωσης, η οποία είχε ωστόσο ήδη ληφθεί υπόψη και καλυφθεί από τις προγενέστερες νομοθετημένες μεταβολές. Και ακόμα δεν έχουν ολοκληρωθεί

○ η εκκρεμούσα συνολικότερη "2η φάση μεταρρύθμισης"-πλήρους αποδόμησης της Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία θα ισχύσει από 1/1/2016,

○ η εφαρμογή των ρητρών μηδενικού ελλείμματος (ή ισοδύναμων μέτρων),

○ η εξάλειψη κάθε εξαίρεσης για πρόωρη συνταξιοδότηση πριν τα 62 (για μειωμένη ή πλήρη με 40 έτη ασφάλισης) και στα 67 για πλήρη,

○ η στενότερη σύνδεση εισφορών-ωφελειών

○ η πλήρης εξάλειψη του ΕΚΑΣ μέχρι τον Δεκέμβριο του 2019 και η αντικατάστασή του από ένα εισοδηματικά στοχευμένο "ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα", κ.α.

➡ **καθιστούν ακριβότερες και υποβαθμίζουν περαιτέρω τις ήδη προβληματικές παροχές υγείας**, με νέες περικοπές παροχών και αύξηση επιβαρύνσεων.

➡ **διαιωνίζουν, επεκτείνουν και βαθαίνουν τις ίδιες πολιτικές και λογικές που απορρύθμισαν και υποβάθμισαν τα συλλογικά εργασιακά δικαιώματα, τους μισθούς και την αγορά εργασίας.** Το προαπαιτούμενο και αναγκαίο σχέδιο για την καταπολέμηση της αδήλωτης-μαύρης εργασίας, απαιτεί ισχυρή πολιτική βούληση, καθώς και πόρους, ανθρώπινο δυναμικό και μέσα τα οποία μέχρι σήμερα δεν διασφαλίζονται.

Παράλληλα, η επίκληση των "βέλτιστων ευρωπαϊκών πρακτικών" στην επικείμενη "συνολική επανεξέταση" του θεσμικού πλαισίου για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, αλλά και των διατάξεων για τις απεργίες και τις μαζικές απολύσεις (που επανήλθαν, ως πάγιες απαιτήσεις των πιστωτών) δεν πρέπει να μας καθησυχάζει, διότι:

○ δεν υφίσταται κάποια επίσημη, κοινά αποδεκτή καταγραφή "βέλτιστων πρακτικών" στην Ε.Ε., ούτε αναφέρονται τα αναγκαία κριτήρια προσδιορισμού του "βέλτιστου" (μονοδιάστατη ανταγωνιστικότητα σε βάρος των μισθών; Κοινωνική δικαιοσύνη και συνοχή; Προάσπιση κανόνων και όρων θεμιτού ανταγωνισμού στο οικονομικό και το κοινωνικό πεδίο ή ασυδοσία για προσέλκυση επενδυτών; Εργασιακά πρότυπα χωρών ανατολικής Ευρώπης και Βαλκανίων, ή προηγμένων χωρών της Βόρειας Ευρώπης;). Οι σήμερα επικρατούσες τάσεις στην Ε.Ε. για τα θέματα αυτά, ελάχιστη αισιοδοξία εμπνέουν για ουσιαστική θετική εξέλιξη.

○ ακόμα και μετά τη διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους, τους ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες και το ΔΓΕ, τον τελευταίο λόγο θα έχουν, όπως ρητά προβλέπεται στη συμφωνία, οι εκπρόσωποι των "θεσμών". Οι τελευταίοι, εξακολουθούν να θεωρούν επιβεβλημένες, συνεπώς δύσκολα θα ακυρώσουν, τις υφιστάμενες μνημονιακές ανατροπές. Μάλιστα, συνεχώς επαναφέρουν, ως προαπαιτούμενα, την απελευθέρωση των μαζικών απολύσεων, απαγορευτικές διατάξεις για τις απεργίες, την περαιτέρω συρρίκνωση των συνδικάτων, των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των ΣΣΕ σε όλα τα επίπεδα.

○ η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, παρά τις περί του αντιθέτου προγραμματικές δεσμεύσεις της και το νομοσχέδιο που δημοσιοποίησε από την άνοιξη του 2015, δεν τόλμησε να ακυρώσει τις εργασιακές ανατροπές στις συλλογικές διαπραγματεύσεις, επικαλούμενη την ανάγκη αποτροπής κάθε "μονομερούς ενέργειας". Παράλληλα, απέτυχε να αποσπάσει από τη διαπραγμάτευση κάποιες συγκεκριμένες βελτιώσεις στα εργασιακά θέματα. Η "δημιουργική ασάφεια" της Συμφωνίας και του Μνημονίου στα εργασιακά, εντείνουν την αβεβαιότητα, χωρίς να αφήνουν πολλά περιθώρια ουσιαστικής βελτίωσης. Άλλωστε, το Μνημόνιο III ρητώς αποκλείει την επιστροφή σε "πολιτικές και σε θεσμικές ρυθμίσεις του -προμνημονιακού-παρελθόντος", τις οποίες θεωρεί ξεκάθαρα "ασύμβατες με τους στόχους μιας ολοκληρωμένης και βιώσιμης ανάπτυξης"!

➡ **παγιώνουν και διευρύνουν τον έλεγχο των πιστωτών στο εγχώριο τραπεζικό σύστημα και στις θυγατρικές του στο εσωτερικό και το εξωτερικό**, ως προς τους όρους και τη διαδικασία της ανακεφαλαιοποίησης, τη διατήρηση ή συγχώνευση-εκκαθάριση Τραπεζών, τη σύνθεση και τον έλεγχο του ΤΧΣ, τον ορισμό, τον έλεγχο και την (επαν)αξιολόγηση των διοικήσεων των Τραπεζών, την εταιρική διακυβέρνηση, τη διαχείριση των "κόκκινων δανείων", την επιτάχυνση των πλειστηριασμών, την τεχνική βιόθεια και τους εξωτερικούς ελεγκτές, τα...bonus βάσει στόχων των εκκαθαριστών δανείων κ.λ.π. Η εκάστοτε Ελληνική Κυβέρνηση περιορίζεται πλέον και επίσημα στον ρόλο του παρατηρη-

τή, μη έχοντας καμιά αρμοδιότητα χάραξης ή άσκησης πολιτικής για τον κλάδο και την επιθυμητή συμβολή του στην ανάταξη της οικονομίας.

γ) Συνεκτιμώντας όλα τα παραπάνω, είναι επιτακτική η ανάγκη σθεναρής προάσπισης της απασχόλησης, των αμοιβών και των εργασιακών δικαιωμάτων στον κλάδο μας, ισχυροποιώντας και επεκτείνοντας τον θεσμό της κλαδικής ΣΣΕ και τη συνεκτική συμπλήρωσή της από συλλογικές ρυθμίσεις και συντονισμένες, αποφασιστικές παρεμβάσεις του σ.κ. τόσο επιτελικά, όσο και σε κάθε χώρο του κλάδου.

Υπό τις σημερινές εξαιρετικά αντίξοες συνθήκες, όλα τα παραπάνω προϋποθέτουν σαφείς στρατηγικούς άξονες, στις ίδιες βασικές κατευθύνσεις με τις επιλογές μας της προηγούμενης περιόδου, τεκμηριωμένες και καλά ζυγισμένες παρεμβάσεις, ισχυρή βούληση, ενότητα και συσπείρωση του σ.κ. του κλάδου, έτσι ώστε:

- να αρθούμε, όπως το κάναμε πάντοτε, στο ύψος των περιστάσεων, του ρόλου και των ευθυνών μας, για να αντιμετωπίσουμε αποφασιστικά τόσο τις υφιστάμενες, όσο και τις νέες προκλήσεις
- να ανταποκριθούμε στις αγωνίες, στις ανάγκες και στις προσδοκίες των συναδέλφων μας
- να είμαστε, σήμερα, αύριο και στο μέλλον, η ασπίδα και ο αναγκαίος συλλογικός εγγυητής των συμφερόντων τους.

B. Από το 30ο στο 31ο Συνέδριο:

Συνοπτική καταγραφή της δράσης της ΟΤΟΕ (2013-2015).

1. Μετά τη συγκρότηση σε σώμα της νέας Διοίκησης της Ομοσπονδίας (5/12/2012) και την εξειδίκευση των αξόνων του Προγράμματος Δράσης που αποφάσισε το 30ό της Συνέδριο, το 2013 η δράση της ΟΤΟΕ επικεντρώθηκε στα ακόλουθα:

⇒ **Στήριξη των αγωνιστικών κινητοποιήσεων των εργαζομένων του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου για την προάσπιση της απασχόλησης και των εργασιακών τους δικαιωμάτων, στο πλαίσιο των συνεχιζόμενων αναδιαρθρώσεων στο Τ.Σ. Για το σκοπό αυτό η ΟΤΟΕ προκήρυξε, τον Ιανουάριο του 2013, 24ωρη παντραπεζική απεργία, με στόχο να αποτραπούν απολύσεις εργαζομένων στο Τ.Τ.**

⇒ **Στήριξη, με διαμαρτυρίες, διαβήματα και συγκεντρώσεις, των απολυμένων από συνεταιριστικές Τράπεζες (Λέσβου και Λήμνου). Επίσης, παρέμβαση στο ΣτΕ για την επαναπρόσληψη και τη δικαστική τους δικαιώση.**

⇒ **Συμβολή της ΟΤΟΕ στην επίτευξη συμφωνίας μεταξύ της Διοίκησης του Νέου Τ.Τ. και του Συλλόγου εργαζομένων για την προστασία της απασχόλησης (καμιά απόλυτη), την αναγνώριση της κλαδικής ΣΣΕ ως βάσης για τα εργασιακά θέματα και του διαλόγου ως μοναδικού μέσου διευθέτησης των εργασιακών προβλημάτων στη νέα πορεία του Τ.Τ.**

⇒ **Περαιτέρω τεκμηρίωση και συνέχιση των συλλογικών διαπραγματεύσεων για τη σύναψη της νέας κλαδικής ΣΣΕ ΟΤΟΕ-Τραπεζών, που με ευθύνη των εργοδοτών είχαν ουσιαστικά διακοπεί το προηγούμενο διάστημα. Οι αλλεπάλληλες ανατροπές στην εργατική νομοθεσία είχαν υπονομεύσει τις διαπραγματεύσεις, εντείνοντας την αδιαλλαξία των τραπεζιτών. Οι τελευταίοι, προσήλθαν με προκλητικές προτάσεις για εκτεταμένες μειώσεις αποδοχών και κατάργηση σημαντικών θεσμικών κατακτήσεων. Οι προτάσεις αυτές, που ουσιαστικά ακύρωναν τον θεσμό της κλαδικής ΣΣΕ, απορρίφθηκαν αμέσως από την ΟΤΟΕ.**

⇒ **Καταδίκη της απόφασης του Eurogroup του Μαρτίου 2013 για την επιβολή κουρέματος καταθέσεων και capital controls στην Κύπρο. Με διάβημα στον Υπουργό Οικονομικών, η ΟΤΟΕ απαίτησε από την Ελληνική Κυβέρνηση να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας και τα δικαιώματα όλων των εργαζομένων των Κυπριακών Τραπεζών στην Ελλάδα. Ζήτησε και τελικά πήρε διαβε-**

βαιώσεις για την ομαλή μεταβίβαση των υποκαταστημάτων των τριών Κυπριακών Τραπεζών που δραστηριοποιούντο στην Ελλάδα (Κύπρου, CPB και Ελληνική), με διασφάλιση της απασχόλησης και των εργασιακών δικαιωμάτων, στο πλαίσιο της διαδοχής εργοδότη.

⇒ **Επεξεργασία και κατάθεση συγκεκριμένων προτάσεων, που ενσωματώθηκαν στην Απόφαση του 35ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ** ειδικά για τον χώρο των Τραπεζών, για τη σπουδαιότητα της κλαδικής ΣΣΕ και την ανάγκη να σταματήσουν τα πειράματα και οι παρεμβάσεις της τρόικα σε βάρος του κλάδου και των εργαζόμενων, όπως έγινε στην Κύπρο, γιατί τραυματίζουν ανεπανόρθωτα την εμπιστοσύνη και υποσκάπτουν τον ρόλο του κλάδου στην αναγκαία ανάταξη της οικονομίας.

⇒ **Καταγγελία των παρεμβάσεων της τρόικα στη διαδικασία ανακεφαλαιοποίησης της ΕΤΕ και της Eurobank**, στο μέτρο που οι παρεμβάσεις αυτές εμπόδιζαν την ομαλή εξέλιξη της ανακεφαλαιοποίησης, υπονομεύοντας τον ρόλο και τη βιωσιμότητα του τραπεζικού συστήματος στο σύνολό του.

⇒ **Διενέργεια συγκεντρώσεων ενημέρωσης των εργαζόμενων στις Τράπεζες σε όλη την επικράτεια, άσκηση πιέσεων, καθώς και προκήρυξη κινητοποιήσεων, προκειμένου οι εκπρόσωποι των Τραπεζών**

→ να εγκαταλείψουν τις προκλητικές απαιτήσεις τους στη διαπραγμάτευση της κλαδικής ΣΣΕ.

→ να ικανοποιήσουν πραγματικές ανάγκες των τραπεζοϋπαλλήλων
→ να παράσχουν διασφαλίσεις για την απασχόληση, ώστε να καταστεί δυνατή η σύγκλιση σε μια αμοιβαία αποδεκτή συμφωνία.

⇒ **Ολοκλήρωση** (στις 10/5/2013, λίγο πριν λήξει η μετενέργεια της προηγούμενης κλαδικής ΣΣΕ) **των πολύμηνων και ιδιαίτερα δυσχερών διαπραγματεύσεων με τις Τράπεζες για τη σύναψη της νέας κλαδικής ΣΣΕ 2013-2015.**

Ενώ στους περισσότερους κλάδους οι κλαδικές ΣΣΕ εξαφανίστηκαν ή ακυρώθηκαν στην πράξη με δυσμενέστερες επιχειρησιακές ΣΣΕ ή ατομικές μειώσεις μισθών, οι οποίες ξεπέρασαν το 30% και με απώλειες θεσμικών δικαιωμάτων και σε ένα περιβάλλον ουσιαστικά ναρκοθετημένο από τις πολιτικές των μνημονίων, **η ΟΤΟΕ κατάφερε:**

→ να κρατήσει ζωντανό και ενεργό τον θεσμό της κλαδικής ΣΣΕ
→ να ελαχιστοποιήσει τις μισθολογικές απώλειες του κλάδου,
→ να επαναφέρει σε ισχύ, με ισχυρή ακροτελεύτια διάταξη, τη συντριπτική πλειοψηφία των εργασιακών δικαιωμάτων, που κινδύνευαν άμεσα σε περίπτωση παρέλευσης άκαρπης της μετενέργειας, ενώ οι ανατροπές στην εργατική νομοθεσία είχαν τότε ουσιαστικά αποκλείσει κάθε διέξοδο στη Μεσολάβηση και τη Διαιτησία του ΟΜΕΔ.

→ να συμπεριλάβει στην νέα κλαδική ΣΣΕ ρητή έκφραση βούλησης των συμβαλλόμενων Τραπεζών για τη διατήρηση των θέσεων εργασίας και την εμπέδωση συνθηκών εργασιακής ασφάλειας στον κλάδο, μια δέσμευση άρρηκτα συνδεδεμένη με τις μισθολογικές και τις λοιπές τροποποιήσεις της ΣΣΕ.

⇒ **Κατάθεση προτάσεων στα όργανα της ΓΣΕΕ** για την άρση όλων των νόμων που υπονομεύουν και ουσιαστικά ακυρώνουν τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. **Κοινή μας επιδίωξη, η ολική επαναφορά του νομικού πλαισίου που εγγυάται την προστασία της εργασίας, των θεσμών, της διαπραγμάτευσης και των συλλογικών συμβάσεων,** αλλά η καλύτερη προετοιμασία και διεξαγωγή των απεργιακών κινητοποιήσεων.

⇒ **Διεκδίκηση διασφάλισης της απασχόλησης των εργαζόμενων στις Συνεταιριστικές Τράπεζες της Δωδεκανήσου, της Εύβοιας και της Δυτικής Μακεδονίας**, μετά την αναστολή της άδειας λειτουργίας τους από την ΤτΕ.

⇒ **Παρεμβάσεις και συναντήσεις της ΟΤΟΕ με τις Διοικήσεις των Τραπεζών, στο πλαίσιο των προσπαθειών της να συμβάλει ουσιαστικά στην ανάληψη πρωτοβουλιών στήριξης της οικονομίας, της κοινωνίας και της εργασίας.** Η ΟΤΟΕ ζήτησε από τις Τράπεζες να αναλάβουν συγκεκριμένες πρωτοβουλίες, προκειμένου αφ' ενός να στηριχθεί η πραγματική οικονομία και να αρθεί η πιστωτική ασφυξία στην αγορά, αφ' ετέρου να διασφαλιστεί η ομαλή ένταξη των εργαζομένων στο νέο

τραπεζικό τοπίο που διαμόρφωσαν οι αλλεπάλληλες εξαγορές και συγχωνεύσεις.

Στις συναντήσεις αυτές, παράλληλα με την προβολή των θέσεών της για το Τραπεζικό σύστημα και τον ρόλο του για την ανάταξη της οικονομίας, η ΟΤΟΕ:

- **ζήτησε** να ενημερωθεί για τα σχέδια και τις προθέσεις των Διοικήσεων,
- **τόνισε** ότι στις νέες τράπεζες που διαμορφώθηκαν με τις αναδιαρθρώσεις στο τραπεζικό σύστημα της χώρας, επιβάλλεται να εφαρμοστούν διαδικασίες που θα εγγυώνται την αξιοκρατία, τη διαφάνεια και την ισότιμη αντιμετώπιση των εργαζομένων, με σεβασμό των επιμέρους δικαιωμάτων τους.
- **επανέλαβε** τη θέση της για τη διασφάλιση της απασχόλησης, που αποτελεί κεντρική απαίτηση του κλάδου.

Στο ίδιο πλαίσιο, έγινε και συνάντηση της ΟΤΟΕ με τον Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Αντικείμενό της, η ενημέρωση για τις απόψεις της ΤτΕ για τον κλάδο, καθώς και η παρουσίαση των προτάσεων της ΟΤΟΕ για την ανάγκη μιας νέας λειτουργίας του τραπεζικού συστήματος, με ειδική αναφορά στις συνεταιριστικές τράπεζες.

⇒ Τέλος, καθ' όλη τη διάρκεια του έτους, **η ΟΤΟΕ συμμετείχε στις απεργίες και τις κινητοποιήσεις της ΓΣΕΕ** ενάντια στις εργασιακές ανατροπές, στις απολύσεις και την απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, στις άδικες φορολογικές επιβαρύνσεις και τις αδιέξοδες υφεσιακές πολιτικές, αλλά και ενάντια στην πολιτική επιστράτευση των εργαζόμενων στα ΜΜΜ και στο κλείσιμο της ΕΡΤ.

Συνολικά ο κλάδος κατέγραψε έξι 24ωρες Πανελλαδικές απεργίες, μία Πανελλαδική στάση εργασίας και μία 24ωρη Παναττική απεργία το 2013, τόσο για θέματα και διεκδικήσεις των Τραπεζοϋπαλλήλων, όσο και για πανελλαδικές εργατικές κινητοποιήσεις.

2. Το 2014, η δράση της ΟΤΟΕ επικεντρώθηκε στα ακόλουθα:

⇒ Δημόσιες παρεμβάσεις για θέματα διαφάνειας στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος, όπως για την υπόθεση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου.

⇒ Αποτροπή, με άμεση και τεκμηριωμένη παρέμβαση της ΟΤΟΕ στην Κυβέρνηση και στον Υπουργό Εργασίας, σχεδίου "εξαφάνισης" των νόμιμων αποδοχών από τα ατομικά εκκαθαριστικά της μισθοδοσίας των εργαζομένων, μέσω συγκεκριμένης διάταξης σε πολυνομοσχέδιο της Κυβέρνησης. Το σχέδιο αυτό, που είχε συγκεκριμένους εμπνευστές και προκάλυψμα την Τρόικα, αφορούσε στην... εξαφάνιση των νόμιμων αποδοχών των εργαζομένων που προβλέπονται στις ΣΣΕ από τα μηνιαία εκκαθαριστικά αναλυτικά σημειώματα, με την εμφάνιση μόνο του συνολικού μισθού-πακέτου και των κρατήσεων. Στόχος, αφ' ενός η ουσιαστική υπονόμευση και ακύρωση στην πράξη των ρυθμίσεων των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, αφ' ετέρου η συνειδητή διαμόρφωση μισθού αδιαφάνειας, προκειμένου κανείς να μην ξέρει τι παίρνει, που αντιστοιχεί και γιατί.

⇒ Συστηματικές πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και των κλαδικών ΣΣΕ, με αιχμή τα θέματα του ωραρίου. Σε αυτό το πλαίσιο,

→ έγιναν συναντήσεις της ΟΤΟΕ με τις Διοικήσεις της Eurobank, Attica, Geniki Bank, Piraeus Bank, Alphabank και Εθνική. Σε αυτές εκτέθηκαν τα προβλήματα από την ΟΤΟΕ και απαιτήθηκε από τις Διοικήσεις να αναλάβουν πρωτοβουλίες και μέτρα συμμόρφωσης.

→ διαμορφώθηκε από τη Γραμματεία Εργασιακών Σχέσεων-Συμβάσεων επικαιροποιημένο αναλυτικό ενημερωτικό υπόμνημα για την τήρηση των κανονικών ωραρίων, των ρυθμίσεων των Κλαδικών ΣΣΕ για τις βάρδιες, για την καταγραφή και την πληρωμή των υπερωριών. Το υπόμνημα δόθηκε στους Συλλόγους, στις Τράπεζες και στο ΣΕΠΕ.

→ διαμορφώθηκε από τη Γραμματεία Εργασιακών Σχέσεων-Συμβάσεων και τους Συμβούλους της ΟΤΟΕ επικαιροποιημένη κωδικοποίηση όλων των κλαδικών ΣΣΕ.

→ σε τακτικές συνεδριάσεις της Γραμματείας Εργασιακών Σχέσεων-Συμβάσεων εξειδικεύτηκαν οι αποφάσεις του Γ.Σ. ΟΤΟΕ για την καταγραφή των υπερωριών, τις συντονισμένες παρεμβάσεις Συλλόγων-ΟΤΟΕ για το ωράριο, την αποτροπή της ατομικής ποσοτικής στοχοθεσίας, τη στή-

ριξη των Συλλόγων στην εφαρμογή των κλαδικών ΣΣΕ κ.α.

→ υπήρξε συνεχής στήριξη Συλλόγων-μελών σε θέματα ορθής εφαρμογής διατάξεων των κλαδικών ΣΣΕ, με αιχμή την απόκρουση παράνομων και μονομερών μειώσεων αποδοχών, παραβιάσεων σε θέματα ωραρίου κλπ. Επίσης συγκροτήθηκε ειδική Ομάδα παρέμβασης και συντονισμού με τους Συλλόγους-Μέλη της ΟΤΟΕ.

→ ξεκίνησε η λειτουργία ανοικτής γραμμής επικοινωνίας της ΟΤΟΕ με τους εργαζόμενους του κλάδου, για παροχή πληροφοριών, καταγγελίες παραβιάσεων (ωραρίου εργασίας, απλήρωτων υπερωριών κ.λπ.) και ενημέρωση των εργαζόμενων σε θέματα εφαρμογής των Κλαδικών Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και της Εργατικής Νομοθεσίας.

⇒ 'Εγκαιρες και τεκμηριωμένες παρεμβάσεις στη Βουλή για τη διασφάλιση των ΣΣΕ και των εργασιακών δικαιωμάτων κατά τη διαδικασία εξυγίανσης Τραπεζών, αλλά και για την αναγκαία διαφάνεια και τα πλαίσια των μεταβλητών αποδοχών (Οδηγία 2013/36/EΕ). Με τροπολογία που ζήτησε η ΟΤΟΕ και έγινε δεκτή, διασφαλίζονται σε κάθε περίπτωση οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Ακόμα και στην περίπτωση που ένα πιστωτικό ίδρυμα παρουσιάζει φθίνουσα ή αρνητική χρηματοοικονομική επίδοση, οι συλλογικές (και οι προϋπάρχουσες ατομικές) συμβάσεις εργασίας δεν θίγονται.

⇒ Τεκμηριωμένες επεξεργασίες από τη Γραμματεία Χ/Π Συστήματος και ενέργειες της ΟΤΟΕ για τη στήριξη των συνεταιριστικών Τραπεζών και του ιδιαίτερου ρόλου τους στην τοπική ανάπτυξη. Σ' αυτό το πλαίσιο, έγιναν ενημερωτικές συγκεντρώσεις εργαζομένων και συναντήσεις της ΟΤΟΕ με τη Διοίκηση της ΤτΕ, με αιχμή την πορεία και τις ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης της Πανελλήνιας Τράπεζας.

⇒ Παρατηρήσεις και παρεμβάσεις της ΟΤΟΕ στη Βουλή για την ομαλή και συνταγματικά σύννομη επαναφορά του θεσμού της Διαιτησίας (ΟΜΕΔ), μετά την 6/2012 Απόφαση του ΣτΕ η οποία δικαιώσε, στο θέμα αυτό, τις προσφυγές της ΟΤΟΕ και της ΓΣΕΕ. Με τις παρεμβάσεις αυτές η ΟΤΟΕ απέτρεψε ρυθμίσεις οι οποίες επιχειρούσαν να καταργήσουν κάθε ακροτελεύτια διάταξη στις Δ.Α. και να διευκολύνουν ρυθμίσεις "από μηδενική βάση".

⇒ Παρεμβάσεις της ΟΤΟΕ στη Διοίκηση της Τράπεζας της Ελλάδος για θέματα του κλάδου και της Οικονομίας, με επίκεντρο τη σταθερότητα του τραπεζικού συστήματος. Ιδιαίτερα τέθηκαν θέματα κάλυψης από τις Τράπεζες των αναγκών των ελληνικών νοικοκυριών και των επιχειρήσεων, η αναγκαία ρύθμιση των μη εξυπηρετούμενων δανείων, αλλά και η ανάγκη εξεύρεσης ικανοποιητικών λύσεων σε εκκρεμότητες ανακεφαλαιοποίησης της Τράπεζας Αττικής, της Πανελλήνιας Τράπεζας και γενικότερα των Συνεταιριστικών τραπεζών.

⇒ Παρεμβάσεις της ΟΤΟΕ για την Τράπεζα Αττικής, την Πανελλήνια και τις Συνεταιριστικές Τράπεζες έγιναν και στη συνάντησή της με τον τότε Υπουργό Οικονομικών κ, Γκίκα Χαρδούβελη, με αντικείμενο την πορεία των stress tests.

⇒ Άλλεπάλληλες παρεμβάσεις, με επιστολές, συναντήσεις και παράθεση τεκμηριωμένων επιχειρημάτων στον Υπουργό Οικονομικών και στη Γ.Γ. Εσόδων, με αίτημα τη μη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 3 άρθρου 13 του νέου ΚΦΕ ν. 4172/2013 για τη φορολόγηση των παροχών σε είδος στους εργαζόμενους και των δανείων που χορηγούν οι Τράπεζες στο προσωπικό τους.

⇒ Επεξεργασία και επιστημονική τεκμηρίωση επικαιροποιημένων θέσεων και προτάσεων του κλάδου για τις εξελίξεις στις Τράπεζες, τις Εργασιακές Σχέσεις και το Ασφαλιστικό, από τις Γραμματείες Χ/Π Συστήματος και Εργασιακών Σχέσεων και τους ειδικούς Συμβούλους της ΟΤΟΕ, με αξιοποίηση και του νέου Επιστημονικού Συμβουλίου της ΟΤΟΕ./ΔΙΚΕΤΕ. Το Συμβούλιο αυτό, που συγκροτήθηκε σε σώμα στα τέλη του 2014, αποτελείται από διακεκριμένους επιστήμονες σε θεματικά πεδία ειδικού ενδιαφέροντος της ΟΤΟΕ και λειτουργεί στο πλαίσιο του Διατραπεζικού Κέντρου 'Ερευνας και Τεκμηρίωσης (ΔΙΚΕΤΕ) .

⇒ Στήριξη πρωτοβουλιών των Συλλόγων -μελών για την προώθηση της ενότητας σε κάθε χώρο, με συνένωση Συλλόγων και ενίσχυση της συλλογικής εκπροσώπησης, σύμφωνα με τις πάγιες κατευθύνσεις των οργάνων της ΟΤΟΕ.

⇒ Συμμετοχή στις απεργίες και τις κινητοποιήσεις της ΓΣΕΕ κατά των μνημονιακών παρεμ-

βάσεων και των επιχειρούμενων νέων ανατροπών στο καθεστώς των ομαδικών απολύσεων, στην άσκηση του δικαιώματος της απεργίας και σε βασικά συλλογικά δικαιώματα. **Συνολικά ο κλάδος κατέγραψε δύο 24ωρες Πανελλαδικές απεργίες το 2014.**

3. To 2015, η δράση της ΟΤΟΕ επικεντρώθηκε στα ακόλουθα:

- ▶ **Ολοκλήρωση, με θετική κατάληξη, των πολύμηνων προσπαθειών και διαβημάτων της Ομοσπονδίας στο Υπ.Οικ και στη Γ.Γ. Εσόδων για τη μη φορολόγηση, στο πλαίσιο της παρ. 3, άρθρου 13 του νέου Κώδικα Φορολογικών Εσόδων των παροχών σε είδος (κάλυψη αναγκών για Βρεφοντηπιακούς Σταθμούς, Κατασκηνώσεις, Δάνεια που έχουν χορηγηθεί και μετά από την 1/1/2014 -στα οποία διατηρείται το αφορολόγητο της διαφοράς των συμβατικών επιτοκίων από το μέσο επιτόκιο της αγοράς-, Επιδότηση Κάρτας Απεριορίστων διαδρομών με τα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς κ.λ.π.) που προβλέπονται στις Επιχειρησιακές Συμβάσεις ή καλύπτονται από την ακροτελεύτια διάταξη των Κλαδικών ΣΣΕ και χορηγούνται στους εργαζόμενους, προκειμένου να καλύπτουν συγκεκριμένες ανάγκες.**
- ▶ **Επικοινωνία με όλες τις πολιτικές δυνάμεις του συνταγματικού τόξου, με το αίτημα να αφήσουν τις Τράπεζες έξω από κάθε προεκλογική αντιπαράθεση, για να μη τραυματίσουν την αναγκαία εμπιστοσύνη στο τραπεζικό σύστημα.**
- ▶ **Παρέμβαση στον νέο Υπουργό Εργασίας κ. Σκουρλέτη, με επιστολή κατάθεσης αναλυτικών και τεκμηριωμένων προτάσεων για την αναγκαία αποκατάσταση των συλλογικών εργασιακών σχέσεων και των εργασιακών θεσμών, που ανατράπηκαν από τις παρεμβάσεις των μνημονίων στην εργατική νομοθεσία .**
- ▶ **Συναντήσεις με τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Δραγασάκη και με τον Υπουργό Οικονομίας κ. Σταθάκη, για τα προβλήματα των Τραπεζών (κόκκινα δάνεια, προβλήματα ρευστότητας, ανακεφαλαιοποίηση των μη συστημικών Τραπεζών), καθώς και για την ανάγκη στήριξης της πραγματικής οικονομίας και της κοινωνίας.**
- ▶ **Παρέμβαση με επιστολή της ΟΤΟΕ στον Υπουργό Οικονομικών κ. Βαρουφάκη, για τη διασφάλιση της απασχόλησης και την αναγκαία απορρόφηση των απολυμένων από τις συνεταιριστικές Τράπεζες.**
- ▶ **Δημόσια παρουσίαση (σε ειδική εκδήλωση, στην οποία παραβρέθηκαν και τοποθετήθηκαν η Πρόεδρος της ΕΕΤ, καθώς και οι Πρόεδροι των ΓΣΕΕ, ΕΣΕΕ, ΓΣΕΒΕΕ) των θέσεων και των προτάσεων της ΟΤΟΕ για το παρόν και το μέλλον του τραπεζικού συστήματος στην Ελλάδα, σε 3 θεματικές ενότητες:**
 - ▶ το τραπεζικό σύστημα στην Ελλάδα, ο ρόλος και η συμβολή του στην οικονομική ανάπτυξη.
 - ▶ οι εργασιακές σχέσεις στις Τράπεζες- το παρόν και το μέλλον, με σχέδιο και όραμα, χωρίς διακρίσεις.
 - ▶ το Ασφαλιστικό Σύστημα του κλάδου, με ειδική αναφορά σε θέματα συνταξιοδοτικά και υγείας.
- ▶ **Συνεχής στήριξη στους συναδέλφους, που μετά την επιβολή της παρατεταμένης τραπεζικής αργίας και των capital controls έδωσαν με αυταπάρνηση τον αγώνα για να αντεπεξέλθουν στις πρωτόγνωρες συνθήκες και στις έκτακτες ανάγκες εξυπηρέτησης της πελατείας..**
- ▶ **Διαβήματα της ΟΤΟΕ με επιστολές στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, στον Πρωθυπουργό, στον Διοικητή της Τράπεζας Ελλάδος και στην Ελληνική Ένωση Τραπεζών. Σε αυτές η ΟΤΟΕ τόνισε ότι πρωταρχικός στόχος όλων πρέπει να είναι η ηρεμία, η ασφάλεια και η ομαλότητα στη λειτουργία του τραπεζικού συστήματος. Προειδοποίησε επιπλέον ότι, αν διαπιστωθεί κλίμα έντασης στα τραπεζικά καταστήματα, δεν θα διστάσει να παρέμβει άμεσα και δραστικά. Για το σκοπό αυτό συγκάλεσε από τις 29/5/2015 το Γενικό Συμβούλιο σε διαρκή συνεδρίαση, ώστε να παρακολουθεί τις κρίσιμες εξελίξεις από κοντά και να είναι σε επιφυλακή για τυχόν άμεσα αναγκαίες παρεμβάσεις.**

Παράλληλα, ενώψει και του δημοψηφίσματος που προκήρυξε η Κυβέρνηση, η ΟΤΟΕ κάλεσε όλες τις πλευρές να αναλάβουν τις ευθύνες τους και ειδικότερα:

→ την Κυβέρνηση να εγγυηθεί την ομαλή λειτουργία των Τραπεζών περιφρουρώντας την ασφάλεια των εργαζομένων, του συναλλασσόμενου κοινού και φυσικά τις καταθέσεις των πολιτών.

→ την Τράπεζα της Ελλάδος και τις Διοικήσεις των Τραπεζών να πάρουν προληπτικά όλα τα ενδεδειγμένα μέτρα για την ομαλή και απρόσκοπη διεξαγωγή των συναλλαγών με ασφάλεια για τους εργαζόμενους και τους συναλλασσόμενους.

Η ΟΤΟΕ έκρινε ότι η δικαιολογημένη αντίθεση των εργαζομένων και της κοινωνίας στις ακραίες πολιτικές λιτότητας των μνημονίων, σε καμιά περίπτωση δεν ισοδυναμεί με την έγκριση αδιέξοδων επιλογών ρήξης με την Ευρωζώνη και την Ε.Ε, επιλογών εθνικού απομονωτισμού και νέας οικονομικής περιδίνησης με πρώτα θύματα τους εργαζόμενους και τους οικονομικά ασθενέστερους. Αυτό άλλωστε αποδείχθηκε από τα αποτελέσματα των πρόσφατων εκλογών της 20ής Σεπτεμβρίου 2015.

Με βάση το παραπάνω σκεπτικό, η ΟΤΟΕ:

→ κάλεσε την Κυβέρνηση να αποσύρει το δημοψήφισμα, εκφράζοντας τη θέση ότι αυτό διχάζει τον λαό και οδηγεί σε περιπέτειες τη χώρα.

→ κάλεσε την ελληνική κοινωνία να υπερασπίσει αποφασιστικά την Ευρωπαϊκή πορεία της Ελλάδας και τη θέση της στο ευρώ, πέρα και πάνω από άστοχους, συνολικά επιζήμιους τακτικισμούς τους οποίους, όπως εκ των υστέρων αποδείχθηκε, υπηρετούσε το δημοψήφισμα στη συγκεκριμένη συγκυρία.

► **Συναντήσεις ενημέρωσης και ανταλλαγής απόψεων για τις κρίσιμες εξελίξεις και το μέλλον του Χ/Π Συστήματος και της απασχόλησης με την Πρόεδρο της ΕΕΤ και με τον Διοικητή της ΤτΕ .**

Στις συναντήσεις αυτές, η ΟΤΟΕ:

→ **κατέθεσε τις αγωνίες και τους προβληματισμούς της** τόσο για τα προβλήματα λειτουργίας των Τραπεζών, που επηρεάζουν την οικονομία και την κοινωνία, όσο και για τους εργαζόμενους, οι οποίοι σήκωσαν μεγάλο βάρος προκειμένου να ανταποκριθούν στις πρωτόγνωρες και έκτακτες ανάγκες.

→ **ζήτησε ενημέρωση και απαντήσεις** για την επάρκεια της ρευστότητας, τις ανάγκες ανακεφαλαιοποίησης των Τραπεζών, το μέλλον των θυγατρικών τους στο εξωτερικό, το ενδεχόμενο νέων αναδιαρθρώσεων.

→ **απαίτησε η διασφάλιση των καταθέσεων και η προστασία της απασχόλησης να είναι προτεραιότητες** στις επιλογές για το Τραπεζικό Σύστημα στις νέες συνθήκες.

► **Επεξεργασία και κατάθεση**, μετά τη συμφωνία Κυβέρνησης-Θεσμών (3ο Μνημόνιο) και τη λήξη της παρατεταμένης "τραπεζικής αργίας", **συγκεκριμένων θέσεων και προτάσεων για το τραπεζικό σύστημα και τους εργαζόμενους**.

Η ΟΤΟΕ έκρινε ότι η αναγκαία αντιμετώπιση της **έκρυθμης κατάστασης** που προκάλεσε η τραπεζική αργία (αποσταθεροποίηση και δραματική επιδείνωση της γενικότερης οικονομικής συγκυρίας, νέες ανάγκες κεφαλαιακής ενίσχυσης των Τραπεζών λόγω της έλλειψης ρευστότητας και της εκτόξευσης των κόκκινων δανείων, άρση της εμπιστοσύνης στο τραπεζικό σύστημα, πλήγμα στη φερεγγυότητά του, κ.α.), σε συνδυασμό με τα συνεχιζόμενα capital controls απαιτούσε **άμεσες πρωτοβουλίες**, ικανές να αναχαιτίσουν αποτελεσματικά το συνεχώς επιδεινούμενο αρνητικό κλίμα.

Για το σκοπό αυτό ζήτησε:

→ **να γίνει άμεσα η διάγνωση των κεφαλαιακών αναγκών των Τραπεζών και να προχωρήσει το συντομότερο η ανακεφαλαιοποίησή τους**, με τρόπο που να διασφαλίζει την αποκατάσταση της ομαλής λειτουργίας και του ουσιαστικού τους ρόλου στην οικονομική ανάπτυξη, παρέχοντας παράλληλα πλήρη ασφάλεια στους εργαζόμενους και στους καταθέτες.

→ **να σταματήσουν οι ανεύθυνες δηλώσεις κυβερνητικών στελεχών για τις Τράπεζες, διότι κλονίζουν περαιτέρω την εμπιστοσύνη της ελληνικής κοινωνίας στο Τραπεζικό Σύστημα**, που αποτελεί βασική παράμετρο της ομαλής λειτουργίας του, ενώ παράλληλα αποτρέπουν την επι-

στροφή των καταθέσεων.

➤ **τα σχέδια της Κυβέρνησης για την αποκατάσταση της κανονικότητας της λειτουργίας του Τραπεζικού Συστήματος να καλύψουν τις Τράπεζες στο σύνολό τους, δηλαδή τις 4 συστημικές, την Τράπεζα Αττικής και τις Συνεταιριστικές.**

➤ **να εγκαταλειφθούν οποιεσδήποτε σκέψεις για περαιτέρω συγκεντρωποίηση των συστημικών Τραπεζών, πολύ περισσότερο σκέψεις για τυχόν θυσία οποιουδήποτε κομματιού του ελληνικού Τραπεζικού Συστήματος στο βωμό πολιτικών και οικονομικών σκοπιμοτήτων. Τέτοιες επιλογές υπονομεύουν την επιστροφή της ομαλότητας στο Τραπεζικό Σύστημα και δυναμιτίζουν την κοινωνική συνοχή, απειλώντας με ντόμινο χιλιάδων απολύσεων στις Τράπεζες και σε άλλους κλάδους της ήδη χειμαζόμενης ελληνικής οικονομίας.**

➤ **Αποφασιστική παρέμβαση της ΟΤΟΕ, για την αποτροπή επιβολής από την Κυβέρνηση νέου -και μάλιστα αναδρομικού- χαρατσιού πρόσθετης παρακράτησης 1% από τους μισθούς των τραπεζοϋπαλλήλων υπέρ ΟΑΕΔ.**

Η επιβολή της συγκεκριμένης παρακράτησης αποφασίστηκε από τον προηγούμενο Υπουργό Εργασίας κ. Σκουρλέτη, που αιφνιδιαστικά ανέτρεψε απόφαση της προηγούμενης κυβέρνησης για ίδιο θέμα, με την οποία εξαιρείτο ο κλάδος των τραπεζοϋπαλλήλων από την παρακράτηση του 1% επειδή ήταν ήδη επιφορτισμένος με άλλη παρακράτηση υπέρ της ανεργίας, συνολικού ύψους 5% (1.83% εργαζόμενοι - 3,17% εργοδότες).

Μετά την αποφασιστική παρέμβαση της ΟΤΟΕ, ο νέος Υπουργός Εργασίας δεσμεύτηκε να ακυρώσει την αναδρομική παρακράτηση της εν λόγω εισφοράς από 1/1/2011, από τους τραπεζοϋπαλλήλους. Παράλληλα, αποδέχτηκε την πρόταση της ΟΤΟΕ να παραπέμψει το θέμα της παρακράτησης του 1% στην Ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, γιατί σύμφωνα με τα επιχειρήματα που του παρέθεσε η ΟΤΟΕ, δεν μπορεί να αποτελέσει οριστική και αδιαμφισβήτητη νομική κρίση, η απόφαση του ΣΤ' τμήματος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η ΟΤΟΕ αποφάσισε να προσφύγει άμεσα στο ΣΤΕ και να αξιοποιήσει όλα τα νόμιμα μέσα, με στόχο την ακύρωσης της άδικης απόφασης της Κυβέρνησης και την οριστική ματαίωση της παρακράτησης του 1% από τους εργαζόμενους στις Τράπεζες. Παράλληλα ζήτησε από τον Υπουργό Εργασίας την αναστολή εφαρμογής της παρακράτησης μέχρι την έκδοση της απόφασης της Ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, στην οποία η ΟΤΟΕ θα καταθέσει συνολικό υπόμνημα με επιχειρήματα, αλλά και μέχρι το θέμα να διευθετηθεί οριστικά με τις δικαστικές αποφάσεις μετά την προσφυγή της ΟΤΟΕ.

Τέλος, με επιστολή της η ΟΤΟΕ ζήτησε από τις Τράπεζες να αναστείλουν την παρακράτηση της συγκεκριμένης εισφοράς από τους μισθούς των τραπεζοϋπαλλήλων.

➤ **Κατάθεση εκτιμήσεων και θέσεων της ΟΤΟΕ στο νομοσχέδιο της Κυβέρνησης για την ενίσχυση του ρόλου του ΤΧΣ και το νέο πλαίσιο ανακεφαλαιοποίησης των Τραπεζών, κατά τη συζήτησή του στην αρμόδια Επιτροπή της Βουλής.**

Παράλληλα, η ΟΤΟΕ δημοσιοποίησε τις θέσεις της για την 3η ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών, τονίζοντας ότι:

➤ **η ανακεφαλαιοποίηση είναι συνέπεια και προέκταση της αδιέξοδης πολιτικής που ακολουθήθηκε από την αρχή του 2015, η οποία είχε ως επακόλουθο την απόσυρση των καταθέσεων, την άνοδο των NPLs και στη συνέχεια την τραγική κατάληξη της επιβολής capital controls.**

➤ **η σημερινή πραγματικότητα καθιστά αναγκαία την επιτυχία της ανακεφαλαιοποίησης. Όμως οι εργαζόμενοι αγωνιούν για μια ακόμα φορά, αφού η ανακεφαλαιοποίηση των Τραπεζών μπορεί να γίνει αφορμή για σημαντικές ανατροπές σε θέματα που τους αφορούν, με κορυφαίο ζήτημα την εργασία τους.**

➤ **με τον τρόπο και στο πλαίσιο που γίνεται, η συγκεκριμένη ανακεφαλαιοποίηση:**

- **δημιουργεί ένα ακόμα κόστος που θα πληρώσει ξανά ο ελληνικός λαός.**
- **οδηγεί στον αφελληνισμό του τραπεζικού συστήματος στο επίπεδο του ελέγχου και της στρατηγικής που θα επιβληθεί να ακολουθήσουν οι Τράπεζες. Αποκαλύπτει τη βαθιά**

ρωγμή αποδυνάμωσης της εθνικής κυριαρχίας και χάραξης στρατηγικής για την οικονομία, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την ανάπτυξη. Ρωγμή που άνοιξε στα χρόνια της κρίσης και διευρύνθηκε ακόμα περισσότερο με το τρίτο μνημόνιο της σημερινής Κυβέρνησης.

○ επιτείνει την αβεβαιότητα, όχι μόνο για τους εργαζόμενους στις Τράπεζες αλλά για όλους εκείνους που έχουν συνδέσει τη ζωή τους με τις Τράπεζες (διαχείριση κόκκινων δανείων), δηλαδή για ολόκληρη την ελληνική κοινωνία.

▶ μετά την αναγκαία ολοκλήρωση της ανακεφαλαιοποίησης, απαιτείται ουσιαστική στροφή στην πραγματική παραγωγική ανασυγκρότηση και στην ανάπτυξη που έχει ανάγκη η χώρα. Μια στροφή που θα υπακούει στις εθνικές ανάγκες και προτεραιότητες, με βάση και τις προτάσεις που επανειλημμένα έχει καταθέσει η ΟΤΟΕ.

▶ η ΟΤΟΕ αντιτίθεται στη μετατροπή της χώρας σε οικονομικό προτεκτοράτο, μέσω του απόλυτου ελέγχου των Τραπεζών. Υπερασπίζεται ένα τραπεζικό σύστημα που θα λειτουργεί σε όφελος της οικονομίας, της κοινωνίας και της ανάπτυξης.

▶ η ΟΤΟΕ θα υπερασπισθεί με όλες τις δυνάμεις την απασχόληση και τα δικαιώματα των εργαζομένων στις Τράπεζες, που επιχειρείται να τεθούν και πάλι σε δοκιμασία.

► **Συμμετοχή της ΟΤΟΕ στις απεργίες και τις κινητοποιήσεις της ΓΣΕΕ** κατά των μνημονιακών παρεμβάσεων και των επιχειρούμενων νέων ανατροπών στα εργασιακά και τα ασφαλιστικά δικαιώματα.

Συνολικά, σε όλο το διάστημα της 3ετίας από το 30ό στο 31ο Συνέδριο, οι εργαζόμενοι του κλάδου, όπως και οι περισσότεροι συμπολίτες μας, βίωσαν πρωτόγνωρες καταστάσεις ανατροπών, οικονομικής και πολιτικής αβεβαιότητας, ατομικής και οικογενειακής ανασφάλειας.

Υπό αυτές τις ιδιαίτερα ρευστές, τις πρωτόγνωρες και ακραία δυσμενείς συνθήκες για ολόκληρο το σ.κ., η ΟΤΟΕ αγωνίστηκε και κατάφερε να κρατήσει τον κλάδο όρθιο, ενεργό και ενωμένο.

Με οδηγό το κεντρικό σύνθημα του 30ού Συνεδρίου της "Αντιστεκόμαστε με την Κοινωνία, Υπερασπίζουμε την Εργασία, Διεκδικούμε τη ζωή", με τους αγώνες, τις πρωτοβουλίες και τις παρεμβάσεις της, η ΟΤΟΕ λειτούργησε:

" ως ανάχωμα στην απορρύθμιση, στην κατάλυση των δικαιωμάτων και στις διακρίσεις σε βάρος των εργαζόμενων.

" ως φορέας αποφασιστικής προάσπισης της απασχόλησης, των εργασιακών δικαιωμάτων, της αξιοπρέπειας των συναδέλφων και των δημοκρατικών αξιών.

" ως ισχυρή δύναμη κρούσης, μαζί με την κοινωνία, για την ανατροπή των πολιτικών απαξιώσης της εργασίας και φτωχοποίησης του λαού μας.

" ως αναντικατάστατος θεσμός δημοκρατίας, διαλόγου και ομαλότητας για τον κλάδο.

Σήμερα, στο φως των νέων και κρίσιμων εξελίξεων για τον κλάδο, την κοινωνία και ολόκληρη την Ευρώπη, η ΟΤΟΕ ανανεώνει τις τεκμηριωμένες θέσεις, τις αρχές και τις δεσμεύσεις της απέναντι στους συναδέλφους και την κοινωνία.

**Με γνώση, ενότητα και δύναμη
Διεκδικούμε το Αύριο που μας αξίζει!!
Μαζί με τους εργαζόμενους και την κοινωνία
Για ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη και προοπτική,
στην Ελλάδα και την Ευρώπη!**

Συνημμένα ακολουθούν οι Απολογισμοί Δράσης των επιμέρους Γραμματειών

31^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΤΟΕ

27, 28, 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2015